

The Museum

25

SKAUTU AIDAS

1927 m.

N3

A

Kaina 75 ct.

Sveikiname Lietuvos Skautus-es Šv. Kazimiero dienoje.

Redakcija.

Mūsų leidiniai.

„Linksmas Draugas“ šapir. dvisavaitinis I „Vytauto“ d-vės (Šiauliuose) laikraštėlis.

Margas viršelis — tiek margas, kad tenka abejoti, ar visi laikraštėliai taip įvairiaspalviai išmarginti. Išleistas neblogai. Gausiai iliustruotas; įvairūs. Formato nedidelio 6 pusl. K.

„Tilvikas“ Mėnesinis šapir. juokų ir satyros laikraštėlis. Leidžia II-ji Rokiškio „Vytauto“ dr-vė.

Kad ir pavadintas juokų bei satyros vardu, tačiau šios medžiagos permaža jame randame. Reiktų gyviau leisti laikraštėlis. Taip pat reikia daugiau kreipti dėmesio „satyrikams“ į laikraštėlio švarą.

Bijau, kad „Tilvikas“ savo išvaizda nesukeltų skautytojuose pašiepimo. R.

Padėka

Latvijos Kult. Skleid. Dr. Pirmininkui,
Rygos II-ojo Tunto Tuntininkui p-nui Otto
Kroliui už maloniai suteiktas klišes.

Redakcija.

Sekantis „Skautų Aido“ numeris išeis balandžio mėn. 13 d. Medžiagą siųsti iki kovo 20 d.

Padėka.

L. Sk. Br. Šiaulių Raj. Tunto Štabas širdingai dėkoja žemiau išvardintiems už gausų rėmimą III-čios mūsų skaučių-tų stovyklos Santekliuose (Viekšnių valsč.) 1926 m. birželio 18 d. — liepos 9 d.

p. Gružauskaitei — už aikštę, 10 kep. baltos duonos, kopūstus ir bulves; p. Bagnickaitei — už saldainius; p. Jungui — už duonos 50 klgr., saldainius ir miltus; p. Kenstavičiams — už duoną, pieną, vežimus ir saldainius; p. Daniusevičiams — už duoną, pieną ir saldainius; p. Venclauskienei — už vežimą; p. Silverhelm'ui — 10 latų; p. dr. Jasaičiams — už 50 litų; Šaulių Rinkt. Vadui leit. Kurpiui — už karišką šautuvą; p. Šiaulių Valst. Gimn. Direktoriui — už rašoma lentą ir gaires; p. Masiulio ir Baltrušaičio firmai — už did. brezentą; 8 p. p. Vadovybei — už brezentus ir kastuvėlius; Šiaulių Miesto Valdybai — už 100 lit.; Skaut. Remti Dr-jos Šiaulių skyriui — už 200 lit.; „Vilties“ Dr-jos bendr. Vedėjai — už indus; Vyr. Sk. Štabui — už palapines.

Ypatingai dėkojame gerb. p. p. Zubovams (Dabikinėj) už gausų rėmimą ir nuolatinį didelį rūpinimąsi mūsų stovyklos gerove.

Be to, dar dėkojam visiems kitiems rėmėjams ir atsilankusiems stovyklon. Jauniesiems skautams Santeklių stovykla paliko malonią atminimą. Matydami malonų visuomenės pritarimą ir gausų rėmimą, visomis jėgomis stengsis skautai-ės auklėtis ir būti gerais ir naudingais mūsų krašto jaunuoliais. Tikimės, kad mums taip pat pritarės vykstant sekanti karta stovyklon.

Kaz. Ubeika
Šiaulių Raj. Tuntininkas.

psktn. Ant. Saulius
Adjutantas.

SKAUTŲ ŽAIDIMAI

Vyr. Sk. Štabo leidinys.

Sutaisė J. M. ir I. T. Dėmesys, Pastabumas,
Jutimai, Atmintis, Susivokimas,
Įvairūs žaidimai.

75 įdomūs, laviną žaidimai.
Knygutės kaina 75 centai.

Kiekvienas skautas-ė privalo nusi-
pirkt „Skautų žaidimų“!

Išplatinęs 10 knygų 11-ktą knygutę gauna

VELTUI.

Kreptis „SK. AIDO“ redakcijon,

Laisvės Al. 20 Nr.

SKAUTŲ AIDAS

Iliustruotas skautų laikraštis

Redakcija ir Administracija:
Kaunas, Laisvės Alėja № 20.
Redaguoja: I. Tomášauskas,
J. Merkis ir A. Jakševičius.
Rankraščių Redakcija negra-
žina ir nesaugoja.
Už skelbimų turinį Redakcija
neatsako.

Prenumerata:
Pusei metų . . . 3 lt. 60 cnt
3 mėn. . . . . 1 „ 80 „
Atskira numerio kaina — 75 cnt.
Skautams per dr. ves — 60 cnt.
Užsieny pusei metų
50 amer. cnt.

3 NR.

K O V A S

1927 (V) M.

A. a. Dr. Jonas Basanavičius.

Šiandie gedulas.

Liūdnai gaudžia varpai.

Mūsų Tautą pasiekė liūdna žinia: mirė

Dr. Jonas Basanavičius.

Šiandieną liūdi visa Lietuva, netekusi tautinio atgimimo Tėvo, Lietuvos Patrijarcho, „Aušros“ įsteigėjo, Did. Vilniaus Seimo Vado ir uolaus darbininko, kuris per visą savo gyvenimą tautoje buvo vienybės ir švento pasiryžimo emblema.

Dr. Jonas Basanavičius gimė 1851 m. lapkričio 23 d. Vilkaviškio apsk. Ožkabalių kaime. Mokslus ėjo Marijampolės Gimnazijoje. Baigęs gimnaziją, įstojo Maskvos universitetan, medicinos fakultetan, kurį baigęs ilgą laiką gydytojavo.

Su Dr. J. Basanavičiaus vardu surišti yra mūsų tautos atgimimo svarbesnieji žygdarbiai. Jis — pirmasis lietuviybės žadintojas. 1883 metais išleidžia „Aušrą“; jo pastangomis sušauktas 1905 metais Vilniaus Seimas ir įsteigta Lietuvių Mokslo Draugija. Karo metu jis visą laiką gyvena Vilniuje ir čia, okupantų varžomas, nenuilstomai varo tautinės dirvos vagą.

1918 metais, — pirmasis padėjo vasario 16 d. savo parašą Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo akte.

Jis — ištikimas Vilniui, sostinei, nepalikęs jos net žiauriausiam priešui užėjus. Jis vienas nenugaliamas uoliai budėjo Vilniaus sargyboje; jis vienas saugojo Gedimino kalno tylą, Aušros Vartus ir Vytauto Kapą. . . . .

Šiandieną Jo netekom.

Jis užgeso, kaip žibintas visą laiką švietęs ir smaigęs gaires į tolimą ir šviesią tautos ateitį.

Jo kūnas šiandieną ramiai ilsisi žilos sostinės kapuose, bet dvasia?!. Ji galingais aro sparnais lakioja Lietuvos padangėje, žadindama lietuviuose tautinį jausmą ir ragindama uoliai budėti tautos sargyboje . . . . .

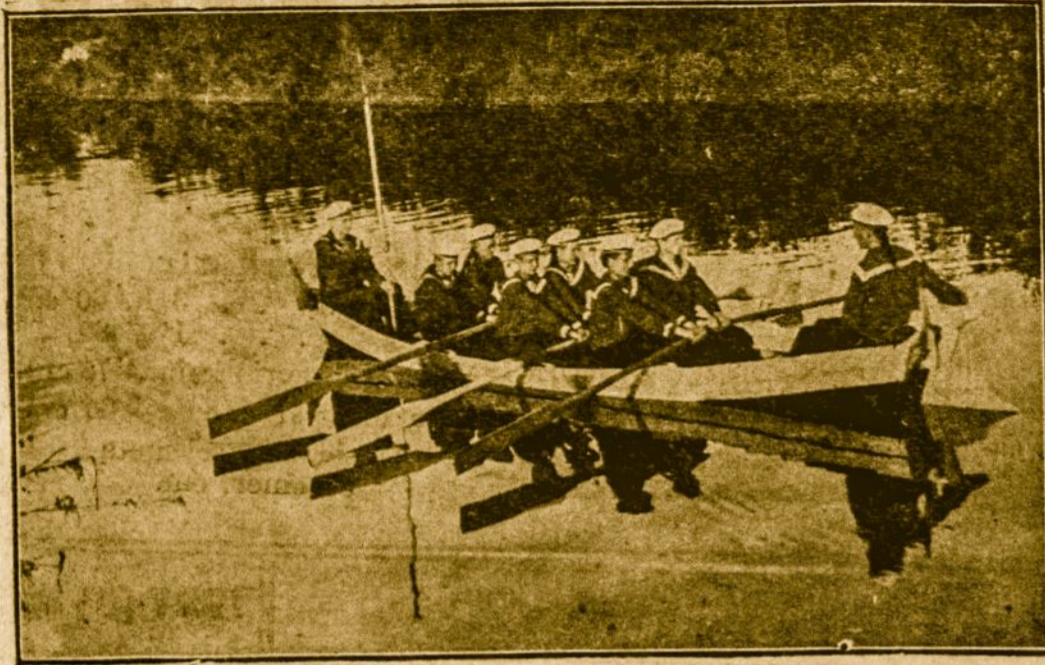
Gailiai staugia Geležinis Vilkas. Kartu

su juo raudi visa mūsų tauta mirusio lietuvių tautos Didvyrio — tautiškos dvasios Kūrėjo.

LTSa va
respublikos
biblioteka

Jūrų skautai.

Jūrų Skautų skiltis (Valtis) Panevėžy.

Viso pasaulio skautų obalsis yra „Dievas ir Tėvynė“. Del to skautystė ir mokina įvairiausių būdų bei priemonių šiai aukščiausiai ir kilniausiai idėjai tarnauti. Didesnėse šalyse, kuriose skautystė yra jau senai (dar prieš didį karą) prigijusi, sėkmingai tarpsta ir kasdien įgyja vis daugiau sekėjų (kaip antai: Amerika, Anglija, Italija, Prancūzija ir k.), esama net penkerių atskirų skautų organizacijų, būtent: skautų, skaučių (mergaičių), vilkiukų (jaunesnio amžiaus vaikų nuo 9 ligi 12 metų), skautų vyčių (vadinamų roverių) ir jūrų skautų. Kiekviena organizacija turi savo vadovybę (štabą), o visoms penkerioms organizacijoms vadauja vyriausias štabas (bendras visam kraštui).

Jūrų skautai sudaro atskirą skautystės šaką. Čia jaunuoliai auklėjami skautystės dvasioje ir lavinami jūrininkystėje. Jūrų skautų tikslas yra išauklėti — parengti Tėvynei naudingų, dorų, darbščių, sveikų ir vispusiškai išlavintų piliečių bei jūrininkų.

Ši skautystės šaka rado sekėjų ir Lietuvių skautuose nuo 1922 metų, kuri šiandien kartu su kitomis skautystės šakomis sudaro bendrąjį org-ja, Lietuvos Skautų Broliją.

Nepriklausoma Lietuva po didelių pastangų iškovojo sau platesnį išėjimą į Baltijos jūrą. Šiandien Lietuva turi dalį gražaus Baltijos pajūrio ir daug ežerų bei upių. Mūsų senoliai permaža buvo prie jūros prisirišę, nesuprato jos reikšmės tautos gerovei, niekados neturėjo laivyno, todėl nesugebėjo plačiau jos išlaikyti. Ir šiandien dar, Mažajai Lietuvai, tikriausiai, Klaipėdos kraštui, pagaliau, susijungus su Lietuva, Lietuviai visai mažai įdomaujasi jūra, savo tautišku laivynu ir, apskritai, maža yra pratę susisiekti vandeniu, o plaukioti tai dar ne visi moka ir, pagaliau, del to mūsų krašte daug žmonių tampa vandens aukomis. Istorija mums ryškiai parodo, kaip dauguma Europos valstybių nuo seniausių laikų atkakliai kovojo del savo turimų jūros pakraščių, o šių pirmenybių neturinčios valstybės, nesigailėdamos didžiausių aukų, stengdavosi prasiveržti į jūrą net per svetimus kraštus, visai nesiskaitydamos su šios kovos priemonėmis. Kiekviena valstybė, valdanti bent porą kilometrų jūros pakraščio, labai aukštai įvertina ir atkakliai gina tą savo

turtą; tam tikslui turi visam kraštui naudingą ir pelningą prekybos laivyną ir karo laivyną, valstybei iš jūros pusės ginti ir dalinai pačiam prekybos laivynui saugoti. Turimas savas laivynas labai žymiai papigina iš užsienių gabenamas prekes ir suteikia daugiau galimumų pergalėti prekybinę kitų kraštų konkurenciją pasaulio rinkoje (kodėl? — abiejuose atsitikimuose viską nusveria prekių pėrvežimo, transporto, išlaidų mažėjimas). Pagaliau del pirmenybės jūroje nuo senų laikų eina labai smarkios, atkaklios ir kruvinos rungtynės tarp didesnių valstybių, kurios visomis savo pajėgomis kasmet labiau stengiasi sustiprinti karo laivyną. Šiandien, rodos, kiekvienam piliečiui yra žinomos tos rungtynės tarp Anglijos, Jungtinių Amerikos Valstybių, Japonijos, Prancūzijos, Italijos, Vokietijos ir kt.

Be to, jei dar priminsiu Lenkiją, kuri, dar neturėdama jūros, stropiai rengia sau jūrininkų kadrus ir turi prekybos ir net karo laivyną, ir Čekoslovakiją, turinčią jeigu ne jūros pakraščius, tai bent tobulesnį susisiekimą su jūra didesnėmis upėmis ir, be to turinčią upių skautų, — tai iš to visa, kas aukščiau pasakyta, tikiuos, visai paašškės jūros naudingumas ir neabejotinas reikalingumas Lietuvai.

Jeigu jūra Lietuvai yra reikalinga, tai Jai, be abejo, reikalingas yra ir savas laivynas su savu, Lietuvių, jūrininkų kadru, kurio dar — de ja — neturi ir be kurio dar negali sėkmingiau jūrą išnaudoti. Tačiau jūrininkų kadro parengimu mūsų krašte kol kas dar silpnai tesirūpinama. Šiuo atveju labai žymiai gali patarnauti jūrų skautai.

Jei, pagaliau, mažiausia bent pusė dabartinių Lietuvos jūrų skautų ateity taps būsimo Lietuvos laivyno jūrininkais, tai čia bus dideli jūrų skautų nuopelnai mūsų Tėvynei, nes tuo būdu Lietuvos jūrininkuose atsiras gausingo skautijos parengto gaivalo, kuris, turėdamas daugiau ideališkų, skautystės išauklėtų būdo savumų, galės daryti sėkmingos įtakos savo tarnybos draugams doros, drausmės, patriotiškumo ir kitais atžvilgiais. Tokiam reiškiniui esant, tik džiaugtis tektų.

Be to, kas yra labai svarbu, jūrų skautai nuolat teikia reikšmingą pagalbą ir visuomenei —

Jūrų Skautų Skiltis (Kaune) irklais saliuotuoja aukštesniam viršininkui.

tiktai kaip skautai (nuolatinis tarnavimas arti-
miems), bet ypač kaip jūrų skautai savo specia-
lioje srityje, pavyzdžiui: gelbėja skęstančius ir, ben-
drai, sistemingai kovoja su tomis vandens nelai-
mėmis, pamokina kitus plaukti, skęstančius gel-
bėti ir bendrai vandens nelaimių išvengti, gelbėja
valstybės ir visuomenės turtą ir pačius žmones per
potvynius, perspėja visuomenę dėl grėsiančių van-
dens pavojų (audrų, potvynių ir k.) ir t. t. Šiuo
atveju jūrų skautams būna geriausia proga paro-
dyti visuomenei savo naudą ir reikšmę. Palyginti
per trumpą laiką, toje srityje suskubo pasižymėti
nemaža ir mūsų jūrų skautų.

Jūrų skautų draugovių darbui vadovauti yra
daug sunkiau, nes čia siekiamas dvejopas tikslas—
lavinti jaunuolius skautystės ir jūrininkystės srityse.
Skautystės srityje gali vadovauti skautininkai arba
paskautininkai (ir vieni ir kiti būtina turi būti iš-
laikę kvotimus paskautininko laipsniui įgyti), o jūri-
ninkystės srityje — asmenys, kurie turi jūrų skau-
tininko laipsnį, arba laivyno karininkai.

Lietuvoje jūrų skautų draugovės įsikūrė ne tik
prie jūros, bet ir prie didesnių upių bei ežerų. Bet,
kadangi be jūrinės praktikos nieku būdu neįmano-
ma ir pati jūrininko tarnyba, o mūsų jūrų skautų
draugovės ne visos yra arti jūros ir tuo būdu ne-
turi galimumų lavintis jūrininko praktikoje, tai to-
kios draugovės, be abejo, turėtų įvesti sau tradi-
ciją: būtina kasmet savo valtimis nuplaukti Nemunu
į Klaipėdą ir ten, pajūry, surengti jūrų skautų
suvažiavimą, stovyklą bei praktiskus jūrininkystės
kursus, o jūroje plėsti savo prityrimą. Taip pat
reikalinga dažnai surengti tolimus plaukimus (reiserus)
ir aplankyti kaimynines ir tolimesnes šalis. Šiuo
būdu galima įgyti daugiau jūrininko praktikos ir
garbingai aukščiau iškelti Lietuvos vėliavą, plačiau
populerizuojant užsieniuose Jos vardą. Tą tradiciją
turėtų greičiau įkūnyti mūsų jūrų skautų vadovai.

Tetarnauja Lietuvių jaunuomenė įvairiausiais
būdais ir priemonėmis savo aukščiausiai idėjai —
Dievui, Tėvynei ir visuomenei!

(Iš spausdinamos knygos "Skautystė").

Sktn. P. Jurgelevičius.

Lietuvių skautai Amerikoje.

1926 m. rugpiūčio 23—26 d. d. Waterbury mie-
ste (Jungtinėse Amerikos Valstybėse) įvyko Ameri-
kos lietuvių katalikų jaunuomenės Vyčių XIV Sei-
mas. Tarp kita ko šį Seimą
žodžiu sveikino Lietuvos
jūrų skautų vardu įgalio-
tas skautininkas Kastantas
Jurgėla (Jurgelevičius). Tas
sveikinimas sukėlė karštų
ovacijų.

Be to, tam pačiam
Seime sktn. K. Jurgėla lai-
kė paskaitą apie skautystę.
Apibūdinęs ir paaikškinęs
skautystės idėjas ir užda-
vinius, jis iškėlė klausimą
apie Amerikos lietuvių
skautų organizacijos stei-
gimą. Jaunųjų amerikiečių
lietuvių suskautinimas, be
abejo, suvaidintų labai
svarbų vaidmenį mūsų išei-
vijai Amerikoje: svarbiau-
sia, išgelbėtų žymią dalį
mūsų jaunuomenės tame
krašte iš amerikoniškos
įtakos, kuri ten sudaro
mūsų tautiečiams labai di-
delį pavojų. Ištutėjimo
pavojus labiausiai grėšia
mokyklų jaunuomenei, kuri
dėl lietuvių mokyklų trū-
kumo šimtais žūna mūsų
tautai. Yra taktas, kad lie-
tuvių moksleiviai Ameri-
koje toli gražu ne visi
moka dargi ir lietuviškai
kalbėti. Todėl, lietuvių
skautų organizacija ten su-
vaidintų be galo svarbų
vaidmenį — šimteriopai patarnautų mūsų tėvynei:
išgelbėtų tūkstančius mūsų tautiečių ir palaikytų
juose lietuvių dvasią. Nereikia užmiršti, jog Ame-
rikoje gyvena geras trečdalis mūsų tautos — net

1.000.000 su viršum lietuvių! Juk tai beveik antroji
Lietuva! Vienam tik Čikagos mieste gyvenama net
100.000 su viršum lietuvių! Iš tikrųjų, tai yra „lie-
tuviškiausias“ miestas vi-
same pasaulyje! Niekur,
net ir pačioje Lietuvoje
nėra tokio miesto, kuriame
gyventų daugiau, arba nors
tiek lietuvių!

Pažymėtina, jog Vyčių
Seimas minėtam skauti-
ninkui visiškai pritarė. Tie-
są sakant, Amerikos Vy-
čiai jau senai pageidauja
turėti savų skautų, tik,
deja, neatsirasdavo orga-
nizatorių tam sumanymui
įvykdyti. Kiek teko girdėti,
ten yra net keletas lie-
tuvių skautininkų „Boy
scouts of America“ organi-
zacijoje, bet, nelaimė, jie
per menki lietuviai, per
dag jau suamerikonėję.

Aukščiau minėta sis

Seimas išrinko skautų or-
ganizavimo komisiją iš
kun. Simonaičio ir studen-
tų K. Jurgėlos ir Raudo-
nio. Ši komisija rengia sta-
tutą sekdami „Boy scouts
of America“ ir Lietuvos
Jūrų skautų statutų pa-
vyzdžiais.

Elizabeth N. J. jau vei-
kia lietuvių skautų drau-
govę

Mes gi širdingai lin-
kime, broliams Am. lietu-
viams greičiau įvykdyti tą kilnų sumanymą. Te-
auga lietuvių skautija dviem šakom — Lietuvoje
ir Amerikoje.

Dail. A. Žmuidzinavičius

Kauno skautų Tuntininkas, žinomas Lietuvoje ir Amerikoje
visuomenės veikėjas.

Sukaktuvėms.

Š. m. vasario 21 d. B. Paueliui sukako lygiai 70 m. amžiaus.

Daugelis žino, jog Baden Pauelis, skautų ikūrėjas, yra buvęs anglų generolas, pasižymėjęs didvyris, apginant Mafekingo miestą. Atrodytų, kad ne jam kalbėti apie taikingą vaikų auklėjimą. Tačiau jis, o ne kas kitas, atspėjo laiko dvasią ir sudarė modernią gerą auklėjimo sistemą.

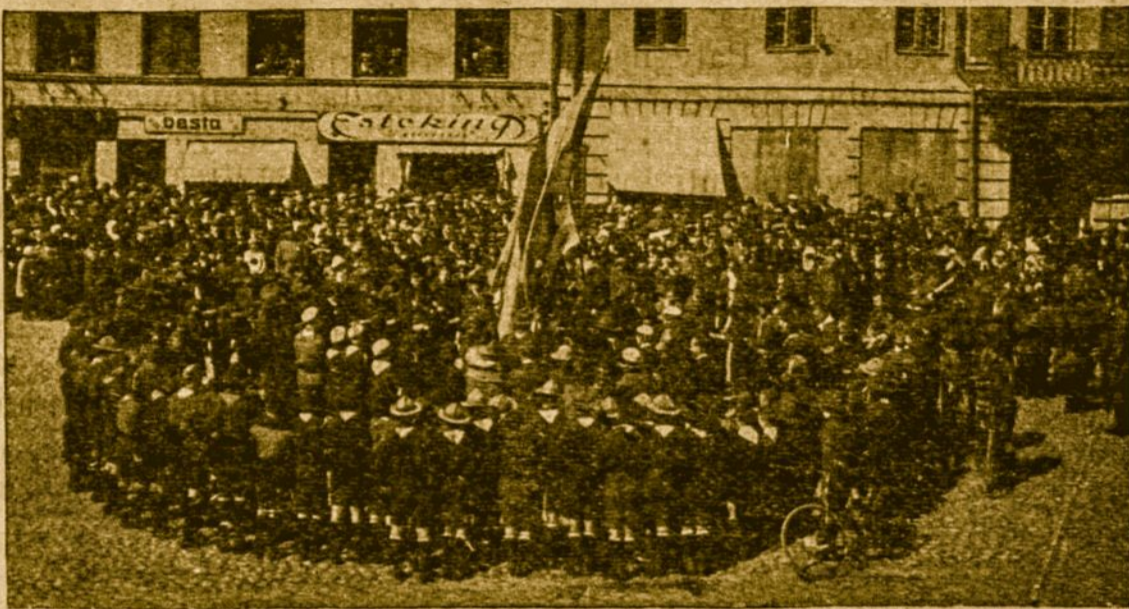
Pirmą kartą mačiau Baden-Pauelį 1924 m. Kopenhagoje. Įdomus veidas, greita eisena, be galo stiprus, tvirtas ir aiškus balsas; kalba rimtai, bet dažnai savo kalbas margina taikiais juokingais posakiais, kad tūkstančiai suvažiavusių skautų juokiasi iki ašarų.

Arčiau jį pažinau pereitos vasaros konferencijoje Šveicarijoje. Visi delegatai jį buvo tartum išimylėję. Vos jam atsistojus kalbėti, visi atsistodavo, plodavo rankomis. Ką jau bekalbėti apie tai, kas darėsi po jo kalbų — daugelis pagyvenusių vyrų netverdavo džiaugsmo ir gerėjimosi

jausmais. Ir iš tikrųjų buvo ko klausyti. B. P. pažįsta žmogų kiaurai; labiausiai jis pažįsta vaiko sielą. Juokdavausi mintimis išpriekaištų, kad skautai militaristai, kai girdėdavau B. P. kalbant. Jis buvo, be abejo, visos konferencijos dvasia.

B. P. žmogus praktikas. Vaiko „psichologijos“, jis pramoko iš... skaitmenų, kurie jam duodavo vaizdą, kiek ir kurio amžiaus vaikai yra linke prie nusizengimų ir prie kokių. Iš čia ir „vilkiukai“, „skautai“, „roveriai“. Jis sako, kad ir blogiausiame vaike rasi bent 5 nuoš. gero, o skautininko užduotis padidinti tuos gero nuošimčius iki 95. Užduotis apsimokanti, pasak jo, ir verta didelio triuso.

Audringas gyvenimas ir milžiniškas darbas išvargino jo kūną. Atrodo susenęs, išvargęs. Tačiau judesiai greiti ir vikrūs. O siela — ji taip ir paliko skautiška, jauna, amžinai, tur būt, jauna. Č.

Estijos skautai.

Šv. Jurgio iškilmės Dorpate.

Tigro medžioklė.

(Gamtininko Raum'o nuotykis).

Maža šv. Paulo uosto smuklė buvo pilnutėlė žmonių. Salėje prisigrūdo įvairių kraštų jūrininkų. Jie visi gėrė, rėkavo, dainavo, žodžiu — užė po sunkių kelionių.

Greta salės, tvankiame, mažame kambarėlyje sedėjo trys žmonės: anglų garlaivio kapitonas, gamtininkas, išgyvenęs 10 metų Indijos džunglėse*) ir vieno laikraščio korespondentas. Gamtininkas buvo igūdęs medžiotojas, pergyvenęs daug pavojų, bemedžiodamas žvėris.

Jie atidžiai klausėsi kapitono pasakojimo. Kada jis užbaigė, gamtininkas tarė:

— Nepasakyčiau, kad tigrų medžioklė būtų tokia nepavojinga. Štai

*) Neįžengiamos šiltųjų kraštų girios.

vienas atsitikimas, kurį man teko pačiam pergyventi.

— Kada aš nusileidau su palydovais nuo Mandogaro kalno, — pasakojo gamtininkas — vienas indėnas atnešė man laišką, kuriame aš buvau kviečiamas tigro medžioklėn. Šita žinia privertė mane kuo greičiausiai vykti į Indorą, kur toji medžioklė turėjo įvykti. Keliauti teko labai blogais keliais, kartais, dramblių pramintais takais per tankiausias džungles. Pakely pasitaikė nemaža progų nušauti keletą panterų, bet tas manęs nevyliojo, tuo labiau, kad nuvažiuoti 80 kilometrų kračiu vietiniu vežimėliu nėra greitas ir malonus daiktas. Mintis, kad mane laukia puiki medžioklė — mes turėjom medžioti karališkąjį tigrą, kuris buvo ištrūkęs iš vietinio maharadžos žvėryno — ramino mane. Tigras buvo milžiniškas, ir visa apylinkė drebėjo prieš jį. Jis išibraudavo į indėnų lušneles, draskydavo žmones ir jų gyvulius. Nors žmonės ir laikė tai už didelę nelaimę, tačiau „gerbiamasis“ divanas (maharadžos „ministeris pirmininkas“) ir pats maharadža tame nieko blogo nematė, ir tik išgirde apie naujus tigro puolimus sarkastiškai nusišypso-davo. Ir tikrai! Ar didysis kunigaikštis, Indoros maharadža, neturėjo dabar progos surengti puikią, žavėtinai įdomią medžioklę?

— Po trijų dienų kelionės atvykau į Indorą. „Jo Ekscelencija“ divanas pranešė man, kad, belaukiant medžioklės, tigras sudraskęs 9 žmones ir

apie 30 gyvulių. Reikia pasakyti, kad medžioklėn buvo pakviesta viena sportininkė — anglė. Jai atvykus turėjo prasidėti medžioklė.

Kitą dieną visi paruošimai buvo užbaigti.

Prasidėjo medžioklė. Keturi tūkstančiai varovų ratu apsupė tigro lindyne. Jie buvo apsiginklavę ietimis, raketomis, tarškalinėmis, ilgiausiomis bambuko lazdomis ir tinklais. Miško aikštė išsirikiavo visa eilė dramblių. Lygiai dvyliką valandą miške pakilo baisus triukšmas. Varovų riksmas, tarškalinų barškėjimas, raketų sprogitimas, susimaišė į vieną keistą ūžesį, kuris artinasi prie mūsų. Ratas, matyt, darėsi kartis nuo karto siauresnis, artėdamas prie aikštės. Aikštėje medžių šakose buvo įrengtos patogios sėdynės šauliams. Pirmas, pamatęs tigrą, turėjo šauti maharadža, antra — ledi*), o jau trečias — aš.

Aš vienintelis atsisakiau nuo sėdinės medyje, kur šaulys galėjo jaustis nepavojingai. Man atrodė negarbinga medžioklėje slapstytis; užlipau ant dramblio ir, paėmęs dvivamzdį šautuvą, laukiau tigro.

Belaukdamas aš mačiau, kaip blizgėjo maharadžos akys ir kaip drebėjo šautuvas jo rankose. O, bailiai! Jų tūkstančiai puolė džunglių karalių. Kad ir ginkluoti, jie vis tik bijojo milžino tigro, jo veriančių žvilgsnių, baisyų nagų ir galingų nasrų. Aš daug kartų buvau medžioklėse, ir ši man atrodė ne iš įdomiausių. Tačiau viskas įvyko kitaip, negu aš maniau. Varovų riksmas girdėjosi jau visai arti, kaip aš, staiga, pamačiau prieš save tigrą. Akimirka — ir kažin kas ilgas, vikrus šoko pro mano dramblių. Pasigirdo šūvis, sutreškėjo bambuko krūmai — baisus šuolis — ir aš pamačiau, kad ledi iš medžio krinta žemėn! Užviešpatavo tylą... Ledi gulėjo krūmuose, kiek toliau

*) Angliškai — ponja.

Del a. a. **Julijos Žilevičaitės**, mūsų Tunto Sk. Remti Dr-jos sekretorės, mirties, jos giminėms ir artimiesiems reiškiam širdingiausios užuojautos.

Šiaulių R. Tunto skautai-ės.

stovėjo pats džunglių karalius. Jis, tarsi, tyčiojosi iš tos menkutės aukos, kuri gulėjo prieš jį. Dar šuolis ir — viskas būtų baigta. Maharadža atsilošė savo sėdynėje, o šautuvas, išslydęs iš drebančių rankų, nukrito žemėn. Gerbiamas divanas tuo laiku visai nesijudino. Įtūžęs tigras šoko pirmyn. Mano dramblys, drebėdamas visu kūnu, metėsi į tarpą tarp tigro ir ledi. Aš šoviau. Dramblys atsistojo piestu ir kaip viesulas šoko pirmyn. Ore strikelėjo tigras. Aš paleidau antrą šūvį. Tigras šoko į mane ir įsikabino į sėdynę. Šautuvas buvo tuščias. Tigras žiūrėjo į mane žibančiomis, pasrūvusiomis krauju akimis. Mano gyvybė kabėjo ant plauko. Aš viską pamiršau ir buvau pasiruošęs mirti, bet, mano laimei, likimas kitaip lėmė. Staiga pasigirdo šūvis, ir tigras krito žemėn. Jis buvo smarkiai sužeistas ir nebesijudino. Tada tik prasidėjo iš visų pusių šaudymas (!). Varovai sudraskė ir sudegino tigro kailį, — užbaigė gamtininkas savo pasakojimą.

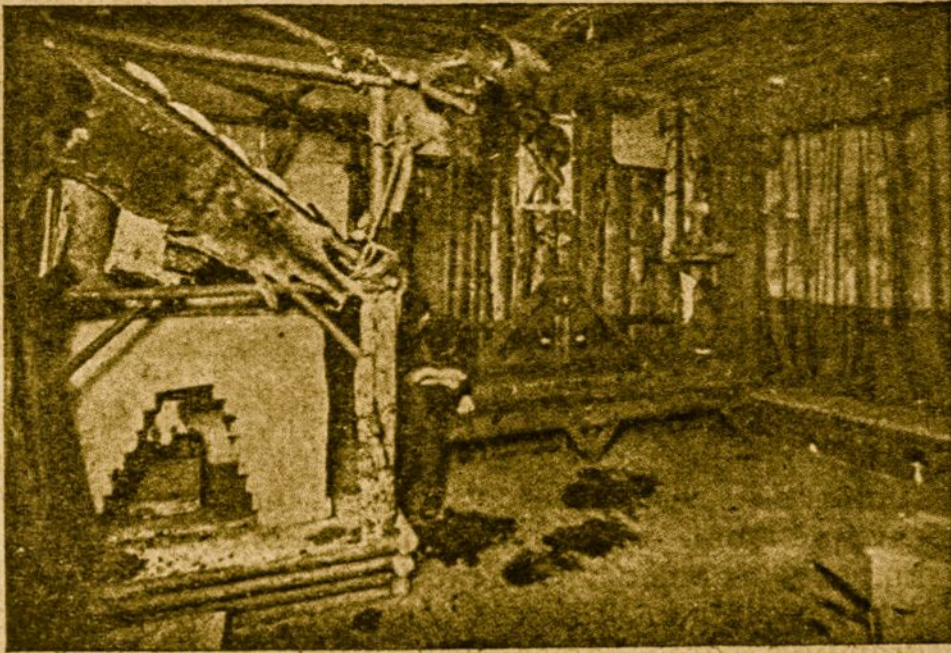
— O kas trečią kartą šovė? — paklausė kapitonas. — Juk tas šūvis išgelbėjo jums gyvybę!

— Taip, trečią kartą šovė ledi, kuri dar ir po šiai dienai vaizduojasi, kad aš jai išgelbėjau gyvybę, o ne ji man. Bet jūs, ponai, galite patys spręsti, kas kam išgelbėjo gyvybę... Jei ne ji, aš, tikriausiai, nesėdėčiau čia su jumis.

Laisvai vertė A. V—gas.

Dramblys atsistojo piestu ir kaip viesulas šoko pirmyn.

*Cekoslovakijos skautai.
Draugovės klubas.*

Skautų klubai.

Skautai dalo metus į du sezonus: vasaros ir žiemos. Vasaros sezoną skautai vykusiai sunaudoja. Sušilus orui visi bėga į gamtą — sveiku oru pakviepuoti, saulute džiaugtis, linksmai žaisti ir atgimstančia gamta grožėtis. Vieni gyvena stovyklose, kiti — pėsti ar dviračiais keliauja krašto tirti. Vasaros darbų programa plati. Bet, štai, prieš akis, auksaspalvis ruduo ir... žiema. Visas judėjimas, kuris buvo tiek gyvas vasarą, dabar sustoja ir apmiršta. Prasideda ilgos, nuobodžios skautams „atostogos“ — kuone tris kart ilgesnės už vasarą. Kyla klausimas: ar iš tikrųjų nėra kaip pajvairinti šias ilgas ir nuobodžias „atostogas“? Ne, skautai savo gyvenime

turi daug dalykų šitam nuobodumui išblaškyti. Čia turiu galvoj vieną priemonę — skautų klubus.

Skautų klubai yra viena iš įdomiausių valandėlių savaitėje, kada susirenka visi draugovės skautai į vieną vietą (taip vadinamą klubą) ir linksmai praleidžia laiką.

Skautų klubus nereikia suprasti taip, kaip mes suprantam „piliečių klubus“ su bufetu, biliardu, loto ir arbatėle.

Skautų klubu būna paprastas kambarys. Patys skautai sunėša savo, ar pasiskolinę, įvairių žurnalų, albumų, įvairių žaidimų, k. t. šaškas, šachmatus, riči—rači, cirkus ir kt.

Klubo vakarų programa įvairi ir priklauso nuo skautų ir draugininko iniciatyvos. Trumpais bruožais nurodysiu, kokia gali būti klubo programa. Tiesą pasakius, griežtai nustatyti programos negalima. Pagaliau, ir nustatytos programos griežtai pildyti nėra reikalo. Reikia žiūrėti, kad skautai tik nenuobodžiautų ir jų paskirtoji valandėlė būtų naudingai sunaudota.

Tarp kitko, skautai pažaidę žaidimų, pavartę žurnalų, gali sudainuoti vieną kitą dainelę; vienas kitas gali papasakoti anekdotą ar monologą, pasakyti eilutę, pagaliau, skiltys čia pat gali įscenizuoti gyvą paveikslą ir t. t. Be to, draugininkas, suradęs tinkamą valandėlę, gali padaryti pašnekesį — nupasakoti vieną kitą apysaką iš nuotykių pasaulio, paskaityti trumpą romaną. Be to, draugininkas, surinkęs laisvus skautus, gali jiems praveisti vieną kitą žaidimą. Varžyti skautus — dalyvauti klubuose arba bendrame pasikalbėjime ar žaidimuose — nereikia. Jie patys savo noru ateina į klubą ir pasirenka tinkamą sau užsiėmimą arba žaidimą.

Svarbu — kad būtų kuo užsiimti ir laiką sunaudoti.

Štai trumpa klubo vakarų programa.

G. M.

Mažojo išdykėlio dienoraštis.

(Jumoreska).

O, brangus dienorašti! Kokias skaudžias dienas aš pergyvenu! Aš — buvęs kandidatas į vilkiukus! Tu, tur būt, nustebsi, mano dienorašti, kad aš „buvęs“, bet...

Ką darysi, rašau...

Ar jūs nežinot, kodel mažiems, nekaltiems berniukams visada nesiseka? Šeimynoje visi vyresni ir visi tau įsakinėja ir, kas blogiausia, kad visų reikia klausyti. Veltui aiškintumet jiems, kad obuoliai, saldainiai, tortai žūna iš spintos tik dėl to, kad yra žiurkių; veltui jūs įrodinėtumėt, kad limonadas, karštomis dienomis, gali išgaruoti... Netikės. Dieve mano, jie dargi nesupranta, kad spygliuota tvora, o ne tu, suplėšė naujas kelnes, kad katė, o ne prižiūrta prie jos uodegos pūslė kelia triūkšmą. Viskas veltui. Užvakar mane įrašė kandidatu į vilkiukus. Atsitiko šitaip: aš sumaišiau stiklinę su vandeniu visus brolio dažus, ir pasirodė, kad mama melavo: balta spalva neišėjo. Aš jau buvau užmiršęs šį bandymą, bet kada brolis pašaukė mane, aš ėmiau abėjoti savo tyrinėjimo tikslumu. Bet nieko. Brolis truputį patampė mane už ausies ir juokdamasis tarė:

— Tokiam išdykėliui, kaip tu, vienintelis išsigelbėjimas — stoti į skautus. Aš tave įrašiau

kandidatu į vilkiukus; poryt eisi į pirmąjį susirinkimą.

Visą vakarą kalčiau skautų įstatus ir įsakymus. Eidamas gulti dar kartą juos pakartojau. Puikiai buvau išmokęs.

Kitą dieną atsikėliau labai anksti.

— „Skautas yra paklusnus tėvams ir vyriausybei“ — atsiminiau aš, kaip mama trečią kartą liepė eiti į mokyklą.

Diena buvo graži. Einu sau gatve ir manau:

— „Skautas yra naudingas ir padeda artimiesiems“. Kaip čia man gerą darbą padarius?!

Kaip tyčia, žiūriu — stovi vaikezas ir stengiasi išrauti iš arklio uodegos pluoštą ašutų.

— Ei, — pašaukė jis mane, — išrauk man žiupsnelį!

Dabar aš puikiau žinau, kad skautų įstatai visai ne mažiems berniukams, o tada apsidžiaugiau ir pašokau.

— Padarysiu gerą darbą, — pamaniau.

Greitai priėjau prie arklio ir timpl už uodegos! Staiga, pajutau, kad skrendu aukštyn, paskui žemyn ir (ar mažiems berniukams kada nors sekasi) tik gulėdamas prie arklio kojų atstminiau, kad „skautas yra gamtos ir gyvulių draugas“. Marškintai buvo suplišęs, ir šone gėlė. Bet ką darysi, atsikėliau ir nuėjau toliau.

— „Stiprink savo kūną ir dvasią, ir šviesk protą“ — pamaniau, ir, paėmęs visą sauja akmeniukų, pradėjau juos mėtyti. Staiga išgirdau: džiū-

Pasidalinsiu įspūdžiais, kuriuos gavau iš užsienio skautų klubų. Gyvendamas Danijoje, buvau užkviestas kartą į vieną tokį skautų klubą. Klubo butas — didelis kambarys. Sienos gražiai išmargintos skilčių siluetais, įvairiais ženklais, paveikslais bei karikatūromis iš skautų gyvenimo. Kertėj krosnis, kurioje kurenasi ugnis. Prie krosnies pusračiu susėdę skautai klausosi skautininko pasnekėsio. Po pašnekėsio skautai sudainuoja keletą dainelių. Po to, vieni ėjo lošti šachmatais, kiti, susėdę ratu, žaidė vieną komišką žaidimą. Netrukus pasigirdo skautų dūdų orkestro garsai. Pasirodo — skautai turėjo savo orkestrą.

Gale vakaro buvo parodytas ekrane trumpas kino seansas iš skautų chronikos.

Kas mane stebino, tai skautų gera savyjauta. Patys skautai — iniciatoriai viso vakaro.

Teko būti taip pat ir mūsų skautų klubuose. Programa gana įvairi. Pačių skautų esti skelbiami šachmatų turnyrai. Vienam klube net, teko girdėti, yra įrengti kinas ir knygynas. Iš viso Lietuvoje turime vos 5 klubus, tuo tarpu užsieny kiekviena dr-ve turi savo klubą.

Kiek sunkiau Lietuvoje yra su butais. Iki šiol praktikuojama gauti vienai kitai dienai (3—4 valandoms) savaitėje kambarį pas privačius, skautams prijauniančius, asmenis.

Skautų klubais mums reikėtų rimtai susirūpinti. Tenelieka nė vienos draugovės Lietuvoje, kuri neturėtų nors menkiausio klubo!

Klubas dažnai net atstoja draugovės sueigas, prikeriant prie jų oficialios dalis.

Tiek šiuo kartą apie skautų klubus.

L. Robinsonas.

V. Lečeta.

Šviesi pradžia.

„Skautų Aidas“ davė šį kampelį mums, peraugusiems skauto amžių.

Ligi šiol lietuvių skautų spaudoje buvo keletą kartų rašyta apie vyresnius skautus, vadinamus roverius, o lietuviškai skautus vyčius*). Buvo nurodyti jų tikslai ir darbo metmens. Bet apibrėžti laukų skautų vyčių pobūdį — per mažą. Norint pagilinti savy skautišką auklėjimąsi, reikia pagilinti ir supratimą apie jį.

Skautai ne iš kelmo išspirti: tik kitų auklėjimo būdų didelė praktika ir patyrimas pagimdė skautybę. Todel pravartu atsakyti į klausimus: kas yra skautai vyčiai, palyginus su šiais jaunais žmonėmis? Kokie yra skautiško darbo tarp jaunų vyrų pliusai, palyginus su modernišką jaunuolių laiko leidimu? Tatai išsiaiškinę, galėsime just tvirtesnį pagrindą po savim.

Yra žinoma, kad dabar pasauly nėra nė vieno neorganizuoto žmogaus, tariant, niekur nėra tokių žmonių, kurie nepriklausytų kokiai valstybei. Valstybė šiuo metu yra reikšmingiausia žmonių organizacija: ag ir netolimiusia praeitis parodė, kad tarp savęs susikūlusios valstybės sukūla daugelio

*) Nieko bendra neturintieji su Amerikos vyčiais.—Red.

dzilin! — ir, nustebeš, pamačiau, kad kažin kas išmušė langą. Būčiau gal ir ilgiau žiūrėjęs, bet pamačiau prieš save lango šeimininką.

— „Nelauk iš kitų nieko, bet pats visiems duok ką gali“, — greitai pritaikiau, ir, nieko nelaukdamas iš šeimininko, pasileidau bėgti. Bet šeimininkas pamatė, kad aš bėgu tur būt ne dėl to, kad žinau įstatų, bet dėl to, kad išmušiau langą. Ir keistas dalykas, kuo smarkiau bėgi, tuo daugiau susitinki ponų, kuriems užmini ant kojos, užvažiuoji ant ponų, kurios kažin kodėl vedžiojasi ant retežėlių šuniukus (retežėliai labai painiojasi, šuniukai loja, o ponios griūva). Bet „skautas yra mandagus“ ir aš tikrai būčiau atsargiau bėgęs, jei ne mano galva, įsmukusi įlindusi, į kažin ką, labai minkštą. Pasirodo būta torto, kurį nešė iš kavinės.

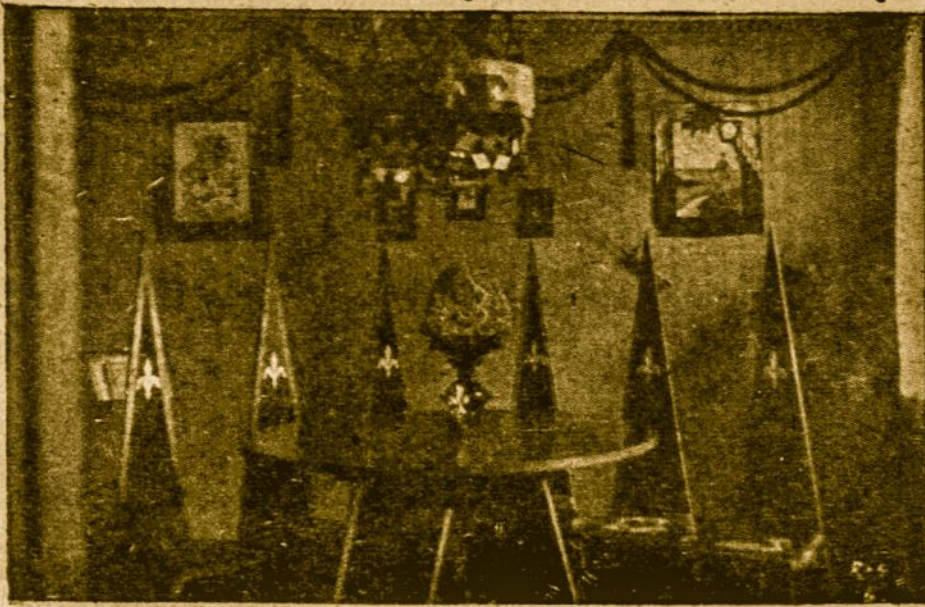
— „Skautas linksmas visose aplinkybėse“ — dingtelėjo man galvon. „Tebūna tavo pirmoji mintis apie kitus, o antroji apie save“ — ir aš, šypsodamasis, nė kiek negalvodamas apie save, susirūpinau tortu. Be abejo, ištraukti galvą buvo labai sunku ir tur būt delto, kad keli dideli kashniai pakliūvo man į burną. Žmogus, kuris nešė tortą, susiėmė už galvos. Aš pasakiau jam, kad aš ne kiek nesijaučiu ižeistas ir kad jis gali manim nesirūpinti. Bet jis ėmė keiktis. Aš nenorėjau pasekti blogu pavyzdžiu ir tekinas nubėgau į mokyklą. Prie pat mokyklos aš pamačiau paršą. Vargšas buvo pririštas ir taip gailiai žviogė, kad aš tuoj prisiminiau: „Būk ritieris neturtingųjų ir silpnųjų gynėjas ir tiesos kelio sekėjas“... ir nupioviau virvutę. [Dieve, kas čia pasi-

darė! Aš maniau, kad jie, ne paršiuką, bet automobilį, sulaikys, bet jis, ne automobilis, bet paršiukas, palindo tiesiai po automobiliu. Paskui atbėgo kažin koks žmogus ir sugriebęs mane už apikaklės ėmė keiktis. Vėliau atbėgo lango šeimininkas, kuris irgi kažin ko rėkė. Paskui susirinko dar daugiau žmonių ir atsivedė tą žmogų, kuris nešė tortą, ir visi jie, kiek galėdami rėkė. Kadangi jie buvo vyresni, tai aš jiems leidau rėkti, ne kiek neprieštaraudamas. Pagaliau, kada jie pabaigė, aš paklausiau ko jie nori ir pasakiau, kad, jeigu aš jiems trukdau, galiu pasišalinti su sąlyga, jeigu paleis mano apykaklę. Bet jie ėmė klausinėti mano vardo ir pavardės ir kur gyvena mano tėvai. Veltui aš jiems aiškinau, kad aš šiandien visai ne vardavininkas ir tėvas svečių nepriima. Tik tai viską ištyrę paleido mane namo.

O paskui... Paskui į mūsų butą ėmė eiti žmonės, ir kuo daugiau jų ėjo, tuo tėvelis darėsi karts nuo karto piktesnis. Galų gale, kada visi išėjo, tėvas parodė man ilgą, ilgą sąskaitą. Aš paklausiau, kur ją reikia nunešti. Bet tėvas kažin kodėl baisiai supyko ir pastatė mane į kampa.

Vakare atėjo brolis ir pranešė man, kad aš esu išmestas iš kandidatų į vilkiukus.

Taip, mano dienorašti, pats matai: nėra teisybės pasauly! O ypatingai mažam, nekaltam berniukui...

Latviu roverių klubas Bauskėje.

Baldai pačių roverių daryti.

žmonių laimę, pagimdo kitokią aplinkumą, kurios gerovę ar negerovę tenka visiems dalytis. Taigi kiekvienas žmogus yra užinteresuotas savo valstybe ir tauta, nes valstybė dabar daugiausia vienija, kūria tautas. Bendras interesas tvirtai visus suriša, tiek tvirtai, kad žmogui kartais tenka ir savo paties laime bei gyvybe rizikuoti daugelio laimei, daugelio gyvybei apsaugoti. Tačiau yra ir pakrikimų iš po šio visiems žmonėms bendro principo: organizuotu būdu veikti su gamta, imant pastarąjį žodį plačiąja prasme. Daugelis nesudera su valstybe ir su jos teikiama piliečiams privilegijų ligi šiol atsiekta lygybe. Kai kurie nesitenkina esama tvarka, svajodami kad ir smurtu iškovoti tariamąją visų gerovę, tarydamies tik laikinai paaukosią visų ramybę geresnei ateičiai. Šių tarpe yra jausmo žmonių, yra svajotojų, bet daugiausia yra dar kai ko. Šio amžiaus žmonės turi didelį jų geresnės buities priešą, ir jis yra pačiame žmoguje. Tai toli nužengęs *egoizmas*.

Skautų vyčių obalsis — *tarnauti artimui*. Kitiems tarnavimą skautai vyčiai iškelia, kaip antitezę, priešingybę egoizmui. Tuo būdu surandamas tas vidurys, kuris patenkina tiek atskiro žmogaus, tiek ir visuomenės reikalus, padaro galimu *sugyvenimą*.

O tai yra valstybės, didžiausios žmonių organizacijos, svarbiausias uždavinys ir nemažas laidas žmogaus gerovei. Tik skautai vyčiai vieni teturi toki tikslingą, konkretų, nors paprastą obalsį.

Bet visų jaunimo organizacijų obalsiai kilnūs, norai geri. Tačiau būdai, praktika?.. Skautų metodai prašoka ligi šiol buvusius—visi tai pripažįsta.

Aišku, kad savarankiškai gyvenimą bepradedančiam žengti jaunuoliui reikia duoti šis tas rąkosna. Skautų vyčių metodai duoda jauniems vyrams tai, ko jie negali gauti nei mokykloje, nei šeimoje. Azartingas sportas, alkoholis, lytiška meilė, tikybos bei politikos klausimai — vis tai dalykai, kurie daug sveria šių dienų jaunimo gyvenime. Bet mokykla ir tėvai čia maža įtakos turi — čia daug nulemia draugystė: su kuo sutapsi, tokiu pats tapsi. Skautai vyčiai organizuoti ir praktiškai aiškinasi sau visus gyvenimo neaiškumus. Be gero pilietinio išauklėjimo, skautas vytis gauna dar progos išmokti kasdieniniam gyvenimui naudingų dalykų. Jis visa galva stovi aukščiau už daugelį jaunuolių, kuriuos pavergia kenksmingos jaunystės aistros, paliekančios tautai ir valstybei jau nebe jauną bei gyvybės kupina pilietį, o jauną, apatingą senį.

Ne vienam skautų vyčių eilės gali būti naujo, turiningesnio gyvenimo pradžia. Šviesi pradžia.

Iš skautų vyčių gyvenimo.

Š. m. vasario 13 d. Vyriausias Skautų Štabas priėmė s. v. paruoštą skautų vyčių statutą. Šefui patvirtinus, statutas bus išsiuntinėtas turtams ir draugovėms.

Vyr. sk. št. Skautų vyčių skyriaus vedėjo padėjėju paskirtas Algirdas Vanagas, buvęs Rygos lietuvių skautų draugovės adjutant.

Skautų Vyčių skyrių „Skautų Aide“ klišė padaryta sulig A. Vanago piešinio, jo paties lėšomis.

Apviltas skautas.

(Iš danų sk. laikraščio).

Aš visada norėjau tapti sekliu. Pradžiai aš nutariau pagauti visoje apylinkėje žinomą apgaviką N. P. Kartą aš jį sutikau gatvėje ir sušukau:

— Tu areštuotas!

Jis nesipriešino ir nuėjo su manim. Einant pro kepyklą, jis paprašė manęs leisti jį nusipirkti pyragaičių. Žinoma, aš leidau ir pats atsistojau sargyboje prie durų. Man teko labai ilgai laukti, ir pagaliau, kada aš įėjau į kepyklą ir paklausiau, man pasakė, kad jis senai išėjo pro kitas duris.

Praslinkus savaitei man pasisekė vėl sutikti tą apgaviką. Aš jį sulaikiau ir nusivedžiau. Prie kepyklos jis pašiepdamas paklausė manęs:

— Ši kartą reikės man, tur būt, palikti be pyragaičių?

— Kodel? Ši kartą aš pats nueisiu ir nusipirksiul — atsakiau aš.

Apgavikas paliko prie krautuvės durų, o aš

įėjau į kepyklą. Kada nupirkau pyragaičius ir išėjau laukan, prie durų jo nebebuvo.

— Palauk, mielasis! — supykęs tariu, — jei pakliūsi man dar kartą, tai jau tikrai nabeištruksi!

Man pasisekė ir trečią kartą jį sučiupti. Ši kartą aš pats paklausiau jo:

— Ar nenori nusipirkti pyragaičių? Aš palauksiu prie durų.

Jam nereikėjo du kart sakyti. Jis įėjo kepyklon. Aš jo nelaukiau prie durų, o nubėgau prie kito išėjimo.

Įsivaizduokit! Apgavikas vėl apgavo mane! Už pusvalandžio, kada aš įbėgau kepyklon, man pasakė, kad jis išėjo pro kur buvo įėjęs.

Nuo to laiko aš nesidomėjau slaptos policijos veikimu ir mečiau skaityti įvairius pasakojimus apie seklius, nes ten grynas melas.

(„Lapinas“) vertė V. K.

girdėt

Kas

pasaulį

Pėsčias — per vandenį!

Vienas rusų inžinierius išrado aparatą, kuriuo pagalba galima bus vaikščioti per vandenį. Aparatas — rišamas prie kojų; jam vartoti reikia išmokti palaikyti lygsvarą.

Nuostabus vaikas.

Amer. Cambridge Spings vieno švedo 22 mėn. duktė pažįsta visas abėcėlės raides. Prašoma parodyti, bet kurią raidę.

Turtingiausias skautas pasauly.

(Džeko Kogano *) pasikalbėjimas su Europos skautininku.

— Ar tu norėtum būti skautu?

— Žinoma! — atsakė Džekas Koganas, paklaustas vieno Europos skautininko.

— Aš turiu garbės būti Čikagos miesto vandens skautų draugovės garbės nariu. Aš visumet mėginu daryti tai, ką jie daro, ir jaučiaus visada skautu esąs. Gaila, kad aš esu tik dešimties metų amžiaus ir neturiu pakankamo skaičiaus metų, kad galėčiau tapti skautu. Dažnai ir vaidindamas filmose gerus darbelius darau; jūs tur būt esate pastebėję? Aš turiu gerą draugą, kuris yra skautas. Jam tėra keturioliką metų, bet jis, rodos, yra skiltininkas. Mes kartais stovyklaujame. Šitas skautas sukuria ugnį iš šlapių medžių ir tesunaudoja vieną degtuką. Ant ugnies mes verdame kiaušinius, bulves ir pupas, ir viską suvalgome su dideliu apetitu.

Mūsų skautai pasidarbavo rinkdami aukas neturtingiems Rytų Europos gyventojams. Man buvo malonu kartu su jais pasidarbuoti žmonijos labui.

Už vis daugiau aš myliu vandens skautus. Pasukutiniame mano veikale pavadintame „Mažas Robinzonas“, jūroje mane ištiko katastrofa. Jūs visi, tur būt, matete šiame veikale, kaip aš patekau pas Marimbą ir vėl atgal grįžau savo gimtinės laivu „Sara Winch“. Nemanokit, aš irgi turiu laivą, kuris turi 3 pėd. ilgio.

Atiduokit linkėjimus visiems skautams ir pasakykite, kad nepamirštų gerų darbų: jie daug reikią. Kaip aš busiu vienuolikos metų — prašysiu savo globėjų, kad leistų man įstoti į vandens skautų draugovę „Los Angelos“ mieste.

* * *

— Džekui sukako vienuoliką metų 1925 metais spalio mėn. 22 d. Jis yra surinkęs 1,035,000 dolerių, neturtingų ir nelaimingų Rytų Europos valstybių vaikų naudai. Greitu laiku jis žada tas šalis aplankyti.

*) Garsus Amerikoje kino filmų vaikas-artistas.

Keista...

Taip, sutinku, — maloni, optimistinė šypsena visados privalo puošti skauto veidą. Bet nežinau, ar galima ramiai sau šypsotis, kada prieš akis turi tokia liūdna keistenybė, kaip 1926 mt. „Jaunimo“ 12 Nr. Čia skautybė pavadinta „patologiniu“ t. y. ligūistu „auklėjimo būdu“, čia skautybės Lietuvoje pirmasis kūrimasis konstatuojamas, kaip „pirmųjų šios ligos mikrobų pasirodymas“, čia kilni ištikimybė Dievui ir tėvynei įvertinama, kaip „dogmų ir prietarų laikymasis“, čia autoritetingai tvirtinama, kad „skautai ne žmonijai ir liaudžiai mokosi tarnauti, bet „buržujų išgalvotai tėvynei“, čia skautai pakrikštyti „tautiniais žvėriukais, skerdikais, militaristais, žmonių giminės neigėjais“ todėl, kad straipsnio autorius girdėjęs (kur tai!), kad skautams „gal būti teksią padėti Vilnius atsiimti iš lenkų“. Čia reikalaujama šalinti iš visur skautybę, kaip darančią „blėdį pasaulinei taikai ir pažangos idejai“, kaip „tvorą ant kelio žengiančiam pacifizmui, taikai“ ir galiausiai nutariama: „neiti ir savo vaikų neleisti prie šios mikrobų užkrėstų vietų — organizacijų, skautų tuntu, skilčių — jaunuomenės pūdimų, gadinimo žabangų“.

Perskaitęs „Lietuvos Jaunimo S-gos“ organą „šcyrai“ nusišypsojau. Juk talpintas jame straipsnis „Skautai“ yra ne kas kita, kaip... šūvis į orą! Autorius, manydamas nudėti skautus, pataikė į kažin kokį nesančios pasaulyje „skautybės“ slobiną, kuris vaizdinosi įsikarščiavusioj galvoj rašėjo.

Dar kartą peržiūrėjau kalbamąjį straipsnį. Jis buvo man dar vienu daugiau įrodymu, kaip teisingai pastebėjo vokiečių Šilleris, kad kiekvieną, net geriausią ir švenčiausią dalyką galima paneigti ir pašiepti. Nežinau, stebėtis ar juoktis reikia iš tos keistenybės, kad daugelis drąsiai imasi ne tik kalbėti, bet ir rašyti apie tuos dalykus, kurių visai nėra ištyrę, net nesusipažinę su jais. O gal čia yra ne tik ignoracija (nežinojimas), bet ir iš tikrųjų liūdnas partinis fanatizmas? Kad minėtame straipsny ignoracijos „iki valiai“ — matyti iš to, kad autorius „dogmatiškai“ išveda kad „skautų įžodis susidedas iš 10 įsakymų“, kad Amerikos „Vyčiai“, artimi mūsų „pavasarininkams“), esą skautai ir tt ir tt.

Visai neaišku perskaičius tokį straipsnį „Jaunimo s-gos“, organe kuri tariasi esanti kultūringa ir tautiška organizacija. Juk, regis, „Jaunimo“ redakcija turėtų galimybės tiksliau susipažinti su skautybe ir tinkamiau ją įvertinti. Keista... Mėn.

Latvijos Prezidentas apdovanoja skautus medaliais už išgelbėjimą gyvybės.

Skilčių teatras.

Scenos veikalų iš skautų gyvenimo šiandieną veik visai neturime. Tačiau, scena, reikia pasakyti, daugeliu kuo gali prisidėti prie mūsų idejos populierinimo. Skautų vaizdeliai privalo būti trumpi ir gyvi — daug veiksmo savy turį. Todėl, ruošiant vakarus, nepatarčiau vaidinti sunkių veikalų, kurie, paprastai, jauniems artistams nenusiseka.

Nenoriu čia pasisakyti prieš ilgus scenos veikalus, anaipol, jeigu atsirastų skautiškas — kodėl nepamėginti jis pastatyti, bet laikaisi tos nuomonės, kad scenon reiktų įnešti kuo daugiausia savo kūrybos, savą iniciatyvos. Scenoje, skautai, parodykit vaizdelių iš savo skilčių gyvenimo, pamargindami juos humoru ir to pakaks — jus turėsit didžiausio pasisekimo. Be vaizdelių programon galima įsprausti koncertinę dalelę.

Kad darbas sparčiau eitų, skelbkit skiltims, jeigu taip galima pavadinti, „konkursus“ ir peržiūrėję vaizdelius, leiskit jiems pasirodyti scenoj.

Prie progos aprašysiu keletą tokių scenos vaizdelių, kurios sukūrė ir vaidino „Lapinių“ draugovės skiltys.

Vaizdeliams žodžių nėra. Juos sugalvos patys skautai sekdami siužetus. Pirmtakūnai žodžių taip pat neturėjo ir ištiesai veikalo nerašė, o buvo skilties sugalvotos siužetas ir kiekvienas skautas turėjo pasirašyti sau rolę. Štai ir visa gudrybė.

1. Nelaimingas nuotykis.

Scenon iš dešinės įvažiuoja dviračiu berniukas ir netikėtai pergrūva, ir nusilaužia koją. Jis vaitoja. Už scenos girdisi daina. Netrukus scenon įbėga žvalgas ir, pamatęs nelaimingą, švilpia arba šūkiu vadina skiltį prie savęs. Atbėga skiltis. Skiltininkas duoda kiekvienam skautui darbo: dviem — neštuvai paruošti, vienam — dviratis laikyti; kitas duoda gerti nelaimingajam, o pats, skiltininkas, su vienu skautu, riša lazda (trumpą) sužeistajam prie kojos. Reikia neskubėti ir neužstoti sužeistojo; svarbu, kad ir žiūrovai matytų, kaip reikia elgtis tokiam atsitikime.

Po to, ligonį pamažu ir atsargiai deda ant neštuvų. 4 skautai neša neštuvus (pasidėję ant pečių), vienas prieky ir skautas su dviračiu iš paskos.

2. Gaisras.

Dekoracija: gatvė, namo kertė, langas, pro kurį matosi ryški raudona šviesa (šviesi elekt. lemputė raudonu popieriu aprišta). Apačioj, nuo žemės, liepsnoja ugnis (žiūr.: bengalų ugnis — geltona. Reikia keliose vietose pabarstyt ant blėkų). Scenon įbėga skautų būrys. Skiltininkas skirsto juos prie darbo: vieni stato laiptus prie namo kerčios, kiti kerta kirveliais rąstus, kiti, vėl, neša iš namo daiktus ir krauna scenon. Likusius skautus skiltininkas

suskirsto išilgai scenos į dvi eiles. Pirmoji grandinė perduoda vienas kitam pilną kibirą (daleiskim), kol, pagaliau, skautas, užsilipęs laiptais, jo neištuština. Dykus kibirus perduoda užpakalinė grandinė. Visur didelis sujudimas ir šūksmas.

Staiga scenon įbėga moteris. Ji šaukia ir verkia mažo sūnelio, kurio būta namuose. Atsiranda skautas, kuris pasisiūlo išgelbėti. Jis apsiriša burną skepetele ir lenda per langą. Už kelių minučių, motinos džiaugsmui, išneša jos sūnelį. Gaisras pamažu gesta. Pavojaus nebėra.

Šis pastatymas sunkus ir reikalauja didelio pasiruošimo.

Nevykusi sargyba.

Miške, skiltis pasistato palapinę. Prie laužo susėdę skautai dainuoja ir paisto niekus.

Štai švilpukas, ir visi skirstosi gultų. Sargyboje stovi naujokas skautas. Jam įsakoma stropiai nešti sargyba, nenutolti nuo stovyklos ir neužmigti.

Sargybinio būtą svajotojo.

Likęs vienas, jis sužavėtas gamta ir lakštingalos giesmele. Jis atsisėdo ant kelmo ir besiklausydamas užmiega.

Iš krūmų išlenda kita skiltis, kuri jau senai sumanė iškrėsti šposą „asilams“. Jie pririša sargybinį prie kelmo, be to, nuo kelmo iki artimiausio medelio pariša virvę, o palapinę, perrišę per vidurį ir permetę virvę per medžio šaką, iškelia aukšty. Tai padarę — pasislepia krūmuose. Pajutę šaltį, skautai raitosi. Vienas iš jų nubunda ir, pastebėjęs iškrėsta šposą, šaukia visus pagalbon. Pabunda ir sargybinis, bet... stebuklas, jis negali pasikelti nuo kelmo. Sukilę skautai skuba žadinti sargybinį ir jam duoti pipirų, bet, nelaime, bebėgdami užkliūva už virvės ir perpuola.

Šposininkai išlindę iš krūmų juokiasi iš „asilų“ nelaimės.

Tomas snaudallis.

Pradžia panaši kaip pereitame vaizdelyje. Tik — sargybinis besvajodamas atsigula knupščia prie laužo ir užmiega. „Šposininkų“ skiltis, pastebėjusi stropų sargybinį, pririša jam prie šono šiaudų kūlį. Sargybinis smarkiai pučia. Tuo naudodamies jie ikiša jam į burną švilpuką. Sargybinis miegodamas švilpia. Išgirdę švilpesį sukyla skiltis. Visi bėga, ieško sargybinio, bet neranda. Štai, vienas pastebi begulintį Tomą ir jį pažadina. Tomas išsigandęs pašoksta ir laksto su šiaudų kūliu po sceną. Visi skautai juokiasi.

* * *

Yra dar daugiau vaizdelių iš skautų gyvenimo, bet apie juos kitą kartą.

Prašytumėm skilčių, o taip pat ir skautų, prisųsti panašių vaizdelių redakcijon. Jais galėtų pasinaudoti skiltys rengdamos dr. vės vakarus.

Lapinas.

JAUNOJI SKAUTĖ

Lietuvos skautininkių suvažiavimas.

1927 m. balandžio mėn 20, 21 ir 22 dieną Kaune Vyr. Štabo Skaučių Skyrius šaukia pirmąjį Lietuvos skautininkių suvažiavimą.

Kadangi Vyr. Štabas dėl lėšų stokos visų draugininkių suvažiavimui šaukti negali, tai kviečiamos atvykti tik skautininkės, paskautininkės ir (kur skautininkių nėra) vyresnės skautės — atstovės iš sekančių vietų: Kauno, Kedainių, Šiaulių, Mažeikių, Panevėžio, Linkuvos, Biržų, Rokiškio, Alytaus, Lazdijų, Mariampolės, Naumiesčio, Klaipėdos, Palangos, Jurbarko, Vilkaviškio, Kybartų.

Suvažiavime bus tariamasi dėl tolimesnio skaučių organizacijos stovio, santykių su skautų org-ja, vyresniųjų skaučių (Raugers) organizavimo, vilkiukų — paukštyčių organizacijos, skaučių rėmėjų komitetų, stovyklų ir kt. reikalų.

Atvykstančių prašoma turėti sumanymų ir projektų tais klausimais, kurie bus suvažiavime svarstomi; taip pat pageidaujama, kad atstovės būtų gerai susipažinusios su tos apylinkės skaučių darbuote ir jų nuomonėmis, kad atvažiavusios galėtų apie tai pašnekesiuose referuoti.

Einamieji organizacijos klausimai tiek svarbūs, kad kviečiamųjų atstovių suvažiavimas yra būtinas.

Minėtų vietų dr-vės turi rūpintis, kad lėšos nesutrukdytų jų atstovėms atvykti.

Butai bus Kauno skaučių parūpinti.

Atvykusios registruojamos Saulių Sąjungos salėje Laisvės Alėja 20.

Geistina, kad skautės atvažiuotų uniformose.

Suvažiavimo atidarymas — balandžio 20 d. 11 val.

sktn. A. Blynaitė

Skaučių Skyriaus Vedėja.

Skaučių specialybės.

III. *Sanitarės* specialybę įgyti reikia: 1) Turėti elementarių žinių iš žmogaus anatomijos bei fiziologijos, bendros ir mergaičių higienos. 2) Aiškų supratimą apie nikotino, alkoholio ir kitų narkotikų kenksmingumą. 3) Išorinių ir vidurinių kraujo plūdimų sustabdymas. 4) Žaizdų tvarstymas. 5) Tvarstomosios medžiagos. 6) Pirmoji pagalba prie kaulų lūžimo ir išnerimo, prie pašalinių kūnų mūsų organizme: aky, ausy, nosy, odoj ir skrandy; prie nušalimų, nudegimų ir nusinuodijimų. 7) Dirbtinas alsavimas. 8) Gaivinimai: skenduolio, pasikorusio, paspringusio, nugaravusio, uždūsusio, perkūno bei elektros srovės nutrenkto ir prie smegenų sutrenkimo. 9) Mokėti teikti pagalbą staiga susirgusiems. (Apalpinimas, apopleksija, nuomara, isterija, astma, saulės bei šilimos smūgis, staigus gimdymas). 10) Bendros žinios apie limpamasias ligas ir apsisaugojimo būdai. 11) Dezinfekcija. 12) Ligoninių slaugymas; jų transportacija. 13) Vaistinė. 14) Kelių gydytojų, ligoninių, vaistinių ir Pastero stoties adresai.

IV. *Keltarodės* specialybę įgyti — reikia žinoti kiekvieną gatvę ir takelį 2-jų km. radiusu aplink savo buklą, taip pat adresus: duonos ir produktų krautuvių; policijos budėjimo vietų; ligoninių, vaistinių ir gydytojų; telefonų ir telegrafų stočių; gaisrininkų, kalvių, didesnių dirbtuvių bei fabriku ir valstybinių įstaigų. Bendras gyvenamosios vietos žinojimas 5 klm. radiusu (mokėti parodyti kelią ir naktį). Svarbesniųjų plentų ir vieškelių kryptis 25 km. atstume. Gyvenamosios vietos ir apylinkės istorija ir padavimai.

Rašykime!

Iš kiekvienos draugovės ar atskiros skilties veikimo galima ir kitoms šį tą pamokoma, pavyzdinga surasti. Todėl reikia, kad skaučių draugovės žinotų viena kitos veikimą. Kaip sužinoti? Visas įdomesnis žinias, atsitikimus, naujus dr-vės sumanymus ir kita siųskite redakcijai „Jaunosios skautės“ skyriui. Tuo privalo susirūpinti skautės, skiltininkės ir draugininkės. Tada skyrelis „Iš mūsų gyvenimo“ galėtų būti labai įdomus ir naudingas.

Stud. skaučių skiltis.

Studentų skaučių skiltis įsisteigė praėjusių metų spalio 10 d. Skiltyje buvo 8 skautės. Veikė silpnai.

Šiamet visai kitoks skilties ūpas. Visos skautės su didžiausiu pasiryžimu, pilnos energijos dirba darbu. Per pirmą rudens semestrą perskaityta du referatai, galutinai priimtas reguliamas ir praveisti įdomūs pašnekesiai. Paskutiniam refe-

Mariampolės skaučių stovykla.

rate „Santykiai skaučių su skautais“ labai gražiai buvo nurodyta specifiniai skirtumai, tarp skautės ir skauto psichologijos — logiškai galvojant. Laikė diskusijų plačiai išsiaiškinta šie santykiai.

Narių šiamet padidėjo 2. Skiltyje nagrinėjama paukštyčių, jaunesniųjų ir vyresniųjų skaučių klausimai. Sekama skaučių judėjimas Lietuvoje ir užsieny; gvildinama mergaičių ideologija; ruošiamas skaučių bei mergaičių klausymais literatūra; organizuojama knygynėlis; daromos ekskursijos, iškilos ir užsiimama sportu.

Skiltininkė.

JŪRŪ SKAUTAS

Iš jūrų skautų gyvenimo.

Nuo 1924 m. iki š. m. sausio 1 d. jūrų skautų didesniųjų iškilų valtimis buvo:

1. 1924 m. balandžio mėn pradžioje I-os kng. Algimanto dr-vės j. skautų iškila dviem (būriniu ir irkliniu) valtim Nemunu Klaipėdon. Iškila potvynio metu, trūko 2 savaites.

2. 1925 m. vasarą III kng. Šarūno dr-vės Panevėžyje j. skautų iškila dviem valtim Nevėžiu Kaunan ir atgal psktn. Mikelevičiui vadovaujant. Kely tenka persikelti per 12-ą malūnų tvenkinį. —

3. 1926 m. vasarą I kng. Algimanto dr-vės j. skautų iškila viena valtim Nemunu Klaipėdon skilt. Sidaravičiaus vadovaujama. Dalyvauta Rambynos šventėje.

4. 1926 m. kng. Mindaugo dr-vės Kaune j. skautų iškila viena valtim Nemunu Klaipėdon skilt. Sabaliausko ir vyr. skl. Vanagaičio vadovaujama.

5. 1926 m. vasarą III-ios kng. Šarūno dr-vės Panevėžyje j. skautų iškila Nevėžiu Kaunan ir atgal dviem valtim psktn. Mikelevičiui vadovaujama.

Trumpesnių iškilų (15—100 klm.) daugiau yra ruošę Kauno, Panevėžio, Vieksnių ir Mažeikių j. skautai. Be iškilų visose draugovėse ir skiltyse ėjo sueigos ant vandens 3—5 kart savaitėje.

Daug ilgesnių plaukimų yra darę Klaipėdos jūrų skautai įlankoje ir jūroje. 1926 m. padarė iškila savo laivu į Liepoją.

Dauguma skilčių turi nuosavas valtis, kitos rėmėjų valtimis naudojasi. M. Taut. Laivynui remti Draugija pernai Klaipėdoje nupirko už 10 000 lt. motorinį būrinį laivą ir pavedė jį jūrų skautams naudotis. Šiuo laivu jūrų skautai galės į užsienį dažniau iškilų daryti.

Draugovės ir atskiros skiltys gauna savo buklų skaitykloms laikraščius. „Karda“, „Kari“, „Lietuva“, „Sargybą“, „Pavasari“, „Lietuvi“, „Ryta“ ir „Garni“.

Be to, skautininko pastangomis 90 jūrų skautų gavo (kariams skirta kaina po 2 lt. nusipirkti gražų ir brangų kariuomenės leidinį, knygą „Kareivis — Lietuvos gynėjas“.

Draugovėse yra pasižymėjusių skautų, tarp kurių apie 10 skėstančiųjų išgelbėjime, keli gaisrų gesinime, potvyniuose ir šiaip didesniais žygiais. Kauno jūrų skautai yra dalyvavę rinkliavose, šventėse, loterijose Tautiniam Laivynui remti, viešose plaukimo rungtyne.

Klaipėdos j. skautai psk. M. Brakui vadovaujant 1925 m. nulyko į Latviją. Tenai mūsų skautai laimėjo II-ą vietą irimosi

rungtynėse ir parsivežė laimėjimo ženklą. Pereitą vasarą 11 Latvijos jūrų skautų skautininko Passelio vadovaujami atsilygindami atvyko Klaipėdon ir ten viešėjo kelias dienas.

Be to, sktn. Kost. Jurgėlos (Jurg-čiaus) yra paruoštas jūrų skautystės vadovėlis pagal amerikiečių ir anglų jūrų skaut. vadovėlio. Jis pradėtas spausdinti šapirografuotam laikraštėly „Jūrų Skautas“.

Pranešimas.

Visų L.S.B. tuntininkų, jūrų skautų draugovių ir atskirų skilčių vadų prašau visais jūrų skautų reikalais kreiptis per Vyr. Štabą sktn. P. Labanauskui.

P. Labanauskas,
Jūrų sk. skyr. vedėjas.

Vyriausio Skautininko Nusprendimai.

§ 1.

Vyr. skt. Vilutytę Oną, Linkuvos I „Gražinos“ dr-vės draugininkę, jai pačiai prašant, atleidžiu nuo einamųjų pareigų, o joms eiti skiriu ir tvirtinu Čeilykaitę Antaną.

§ 2.

Skiltininką Merfeldą Stasį Joniškėlio I „Gedimino“ dr-vės draugininką, jam pačiam prašant, atleidžiu nuo einamųjų pareigų, o joms eiti skiriu ir tvirtinu Siaurį Miką.

(pas.) Major. vyr. sktn. M. Kalmatavičius
Vyriausias skautininkas ir
Vyr. Sk. Štabo Viršininkas.

Su originalu sutinka.

Sktn. P. Šležas
Vyr. Sk. Štabo Adjutantas.

Tuntininkų, atskirų draugovių draugininkų ir skiltininkų žiniai.

Geresnei tvarkai ir drausmei palaikyti Lietuvos Sk. Brolijoje, skelbiamos šios taisyklės.

1 §. Skautai, persikėle į naują gyvenamą vietą, esant čia skautų, privalo neveliau kaip per 48 val. pranešti apie savo atvykimą Skautų vyriausybei.

Pastaba. Skautai taip pat privalo pranešti tiesioginiam viršininkui ir apie savo išvykimą.

2 §. Pranešama, kad visi dabar esą laisvi skautai Kauno, Šiaulių, Klaipėdos, Panevėžio, Rokiškio, Alytaus, Mariampolės, Vilkaviškio ir Kedainių tuntų sk. rajonuose privalo laike vieno mėnesio nuo šio įsakymo paskelbimo, išregistruoti minėtų tuntų štabuose. Kas šios prievolės neišpildys, reikia skaityti išstojusiais iš L. Sk. Brolijos.

Vyriausias Štabas.

Kaunas, 1927. kovo 1 d.

Paaškinimai.

Del paskelbtų teisyklių Lietuvos skautų Brolijos skautų vadovų laipsniams įgyti, tenka štai kas paaškinti:

1. Skautų vadovų laipsniai nėra garbės, bet patyrimo skautams vadovauti laipsniai.

2. Skautas, tuntininkui sutikus, gali laikyti egzaminus į kurį nors skautų vadovo laipsnį.

Pastaba. Atskiros draugovės ir skiltys tuo reikalu kreipiasi į artiniausiąjį tuntininką.

3. Skautas neišlaikęs egzaminų iš žemesnio skautų vadovo laipsnio, negali būti leidžiamas laikyti egzaminų į aukštesnį laipsnį.

Pastaba. Ypatingais atvejais gali būti padarytos išimtys.

4. Išlaikius egzaminus į paskautininko, skautininko ar vyr. skautininko laipsnį, tuntininkai dar prašo vyriausio skautininko tarpininkauti, kad L. Sk. Br. Šefas sutiktų išegzaminuotąjį pakelti į atatinamą skautų vadovo laipsnį.

6. Tuntininkai rūpinasi, kad draugovėms vadovautų tik skautininkai.

6. Draugovėje negali būti daugiau skiltininkų, negu skilčių.

Pastaba. Kaikuriais atvejais gali būti padaryta ir išimčių.

Vyriausias Štabas.

Kaunas, 1927. vasario 15 d.

Ar
nori

būti
gudrus?

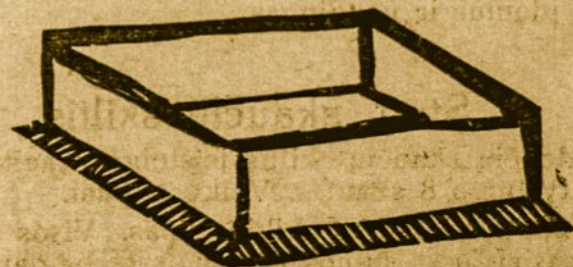
Kaip be ugnies užvirinti vandenį.

Štai naujas būdas užvirinti vandenį be ugnies. Iš karto, rodos, nėra galimas daiktas, tačiau matysime, kad jis visai net paprastai įmanomas.

Iš smėlio daroma nedidelė kopa; jos vidury iškasama duobutė ir ten įdedama kiek tiek nege-sytų kalkių. Į kalkes statomas (blėkinis indelis) katilėlis su vandeniu ir apkasamas [smėliu taip, kad niekur kalkių nesimatyti. Iš viršaus smėlylis apipilamas vandeniu; kalkės nuo vandens pradeda degti ir kaitinti vandenį.

mis kalti negalima) ir po apačia paklėjuojam dugną—lentelę 3,3×3,3 cm. dydžio (žiūr. pav. 1) į dugną, per vidurį, smailu galu į viršų, įkalam ploną vinį 6 mm. ilgio. Po to paimame šmotelį balto popierio ir jame, skriestuvu, nubriežiame ratą (žiūr. pav. 9). Skriestuvo (cirkulio) kojos turi būti viena nuo kitos atstu 1½ cm. Be to, nubraižom vidury kitą ratą ir dalom jį į keturias lygias dalis. Kiekvieną tašką pažymime raidėmis, kaip nurodyta braižiny. Išpiovę nubrėžtąjį ratą įklėjuojam jį dėžutės dugne (vinis eina per tašką). Kompasso dėžutė padaryta. Dabar reikia padaryti kompasso plunksnelę. Tam tikslui imame plieno (geriausiai—seno laikrodžio spiruoklės dalis) 2½ ilgio, ir gerai pakaitinę

Pav. 1.

Kaip pasidirbdinti kompasas.

Reikia išpiauti iš fanerkos (arba iš plonos lentelės) 4 šmotus — 3 cm. ilgio ir 1 cm. pločio. Paskiau iš tų šmotelių [suklijuojam rėmelius (vini-

ugnyje nuvalome ją ir pasmailiname. Po to, per vidurį pluksnelės padarome skylutę, kad būtų galima pluksnelę uždėti ant knopkutės (kurias dažnai vartoja moterys) galvelės. Paskui šią pluksnelę dedame į ugnį ir kaitiname iki ji pasidaro balta, ir greitai kišame į vandenį.

Pav. 2.

Knopkutę prie pluksnelės pritvirtinam laku, arba vadinamu sergučiu. (žiūr. pav. 3) Dabar pluksnelę paruošta ir belieka ją gerai įmagnetizuoti.

Tam tikslui reikia paimti magnetą ir vieną pluksnelės pusę patrinti į vieną magneto galą; kita — į kitą. Po to, paruoštą pluksnelę reikia uždėti ant

Pav. 3.

vinies ir kompasas įbaigtas. Išpiovę stiklo šmotą, pagal dežutės dydžio, pritvirtinam jį iš viršaus kompasu. Toks kompasas yra nė kiek neblogesnis už pirktinį.

S K A U T Ū K R O N I K A

Dr. Basanavičių lydimt, procesijoje dalyvavo ir Vilniaus skautai: jie ėjo iškilmingą gedulos sargybą. Rasos kapinėse tarp kitų kalbėtojų kalbėjo skautų vadas Žižmaras. Skautai uždėjo ant Lietuvos Patriarcho kapo vainiką su parašu: „Garbės Skautui, Dr. Jonui Basanavičiui — Lietuvių skautai“.

Skautų filma. Vyr. sk. štabas gavo siūlymą iš Čekų skautų brolijos persisiųsdinti skautų kino filmą iš Didžiosios stovyklos gyvenimo Budapešte. Filma iš viso turi 4 aktus (1300 metr. ilgio).

Lietuvos Skautų Stovykla. Šia vasarą, birželio-liepos mėn. ruošiamas Lietuvos Skautų Stovykla. Stovykloje gali dalyvauti: skautininkai, paskautininkai vyr. skilt., skiltininkai, paskiltininkai ir dr. kų rekomenduotieji skautai.

Vyr. Štabe.

Skyrių statutai. Vyr. štabe priimti šių skyrių statutai: skaučių, vilkiukų — paukštyčių ir skautų vyčių (roverių); svarstyti dar jūrų skautų statusas. Tuo būdu skyrių statutai būtų baigti. Likusių svarstyti bendrasis L. S. Br. statusas.

Specialybės. Greitu laiku bus nustatytos ir papildytos skautų specialybių bei patyrimo laipsnių programos.

Tautinė lėlija. Kauno tautininkas dail. Žmuidzinavičius pasiūlė štabo posėdy pakeisti L. Sk. Br. ženklą tikslu jį sutautinti. Siūlymas priimtas. Darbas pavestas atlikti Meno Mokyklos grafikams. Taip pat p. Žmuidzinavičius sutiko peržiūrėti skautų uniformą, vėliavą ir garbės ženklus.

Ministerių kabinete. Vyriausias Skautininkas Kalmantavičius šinomis dienomis buvo apsilankęs Ministerių Kabinete skautų reikalais.

Sporto ir Mokslo dalis manoma sujungti į vieną.

Skautų knyga. Kovo mėn. vidury išeis nauja lietuvių kalboj knyga „Skautystė“ Skt. Petro Jurgelėvičiaus — Jurginio. Rašyta, sekant Baden — Povelio vadovėliu. Knyga turės suviršum 300 pusl. ir bus gausiai iliustruota.

Gražus laikraštėlis. Utenos skautai-ės š. m. vasario mėn. išleido puikų, sektiną visiems skautams ir draugovėms šapirografuotą laikraštėlį „Jau-nimo Žvalga“ 11 №. Laikraštėlis mašinėle rašytas. Turinys įdomus ir įvairus, Kaina 50 ct. Tokių laikraštėlių dar mažai turime.

Nori susirašinėti. Noriu susirašinėti su Vilniaus lenkų okupuotuose Lietuvos kraštuose, pafrončio ir Mažosios Lietuvos skautais-ėmis.

Mano adresas: Dvaro g, 49 Šiauliai.
pask. *Ant. Saulius.*

Radio iš Šaulių. Šaulių raj. Tuntas (visas štabas vienbalsiai) pasiryžo būtinai šią vasarą suruošti ketvirtą metinę savo tunto skautams-ėms stovyklą. Sako, grįžę iš stovyklos užtenka energijos ir gražių atsiminimų visiems metams. „Lapiniai“ priima užsakymus ir gamina palapines.

„Chronologiniai“ stovyklautojai (kurie, kasmet važiuoja į stovyklas, o jų yra nemaža) atidarė „taupos bankus“; tuo metodu kina ir saldinių krautu-vės labai nepatenkinti. Tik, deja, sunku rasti gerą vietą stovyklai Šiaulių apskrity. Yra sumanymas vykti į okupuotos Lietuvos pasienį, vadinas, į lenkų pafrontį, tik ne kariauti, o stovyklauti... Mes norim dar šią vasarą savo stovykloj pabūti, o tik 1928 m. važiuoti į Lietuvos Didž. stovyklą. Mes labiau linkę savo „vyriausius“ vadus expedituoti į Lietuvos skautų stovyklą 1927 m. Stovyklon važiuoti mums patogiau birželio m. pabaigoj ir liepos pirmose dienose. Gal mums pasiseks suruošti tunto džemborę savo stovykloje. *Ant. S-tis*

Narių knygutė. Jau atspausdinta. Galima gauti Vyr. Štabe. Kaina 50 ct.

Kedainiuose. Š. m. vasario 22 d. buvo suruoštas skautų vakaras. Į vakarą buvo nuvykęs vyr. štabo narys skt. Šelžas.

Vakaro programa buvo atlikta visiškai gerai. Kitą dieną buvo tunto sueiga. Skautiškų žinių neperdaugiausia. Visų ūpas pakilęs, ypač paukštyčių.

Geras veikimas. Š. m. vasario 15 d. metinės sukaktuvės Joms paminėti, buvo suruoštas vakarė-

lės su įvairia programa. Per vakarą, visuomenei, atvykęs vyr. št. narys, skt. Šležas laikė pašėkęs apie skautybę.

Po programos buvo įžodžio iškilmės; įžodį davė 11 skaučių ir 5 skautai. Ūpas buvo kuo geriausias; visų laukiama L. S. B. statuto.

Daug skautams teikia paramos jų globėjas mokyt. Kizevičius. Skautų iš viso 73; skaučių 42 ir skautų 21. Kažin kodėl taip negausingi berniukai.

„Skautų Aido“ išplatinta 50 egzempliorių.

Marijampolė.

Vakaras. Š. m. sausio 15 d. skaučių skyrius suruošė Mokytojų seminarijos rūmuose savišką vakarą. Vaidino „Gyvenimo pasaką“ — A. Diržytės 3 veiksmų, 4 paveikslų dramą.

Vyrų roles atliko pačios skautės. Vaidinimas pasisekė neblogai. Taip pat gerai pasisekė plastika ir duetas, akomponuojant gerb. Paketuriui.

Tai bus bene pirmosios mergaičių skyriaus gastrolės!

Eglaitė. III. „Gedimino“ draugovė suruošė š. m. sausio 16 d. neturtingiems vaikučiams eglaitę. Čia buvo apie 24 vaikučių. Jų džiaugsmo pasižiūrėti atėjo 14 jų motučių ir tuntininkas.

Tuntininkas kalbėjo apie auklėjimo reikšmę ir skautybės uždavinius. Gediminiečiai padėklamavo „savanorių šaukimą komisijos“, išdalino dovanas, palinksmo mažučius ir surengė jiems vakarienę.

Skilt. kursai. Nuo 1926 mokslo metų veikia skiltininkų kursai. Kursus veda tutininkas Purelis. Kursuose skaitoma Baden Povelio vadovėlis; atliekama keli praktiniai dalykėliai; žaidžiama ir dainuojama. Kursus lanko apie 30 skiltininkų.

Plungė. 1926 m. rudenį susikūrė Plungėje I skautų „Duonelaičio“ vardu d-vė. Buvo daromi skilčių konkursai. Dr-vė turi įsigijus palapinę. 1927 m. vasario 12 d. dr-vė suruošė šeimyninį vakarą. Programoje: vaidinimas, skautų gimnastika ir žaidimai.

Visuomenė kol kas labai palankiai žiūri į skautus. Toliau visuomenės simpatiją palaikyti bus pačių skautų uždavinys. (I) Jaučiasi didelė vadų stoka.

Plungė tiek tolimas kampelis, kad svečių iš didesnių skautijos centrų nepasirodo.

Skiltys ruošiasi Lietuvos skautų stovyklai ir nekantriai laukia pavasario. Skautas.

Skautų fotografijos. „Sk. Aido“ redakcija kartą nuo karto laikrašty talpins iš mūsų skautų gyvenimo fotografijų. Draugovės, skiltys ir tuntai, turintieji tokių fotografijų, prašoma siūsti redakcijai. Pageidaujama fotografijos, kuriose būtų daug veiksmo.

Gaisras. Pranešama iš Plungės, kad š. m. sausio 19 d. 5 v. įvyko mieste gaisras. Degė klebonijos trobesys. Gaisras kilo sproguš kaminui. Užsidegusio namo liepsna buvo pradėjusi veržtis per stogą. Gaisrą pastebėję atbėgo keli Plungės skautai. Jų pastangomis gaisras buvo likviduotas.

Buvo nuvykęs š. m. vasario 16 d. į Vilkaviškį vyr. št. narys skt. Šležas.

Per tunto štabo posėdį nutarta ruošti rajono skautų vadovų kursai.

Pavasariui artėjant vilkaviškiečiams reikėtų labiau sukrusti.

Sis tas iš „praeities“. Dar neatsilygino už praeitus № „Sk. Aido“:

Alytus 30 lt., Anykščiai 30 lt., Biržai 20 lt., Giedraičiai 20 lt., Joniškis 10 lt., Joniškėlis 7,50 lt., Kaunas 325 lt., Klaipėda 100 lt., Kretinga 20 lt., Kybartai 20 lt., Kalvarija 30 lt., Linkuva 6,50 lt., Lazdijai 30 lt., Marijampolė 39 50 lt., Mažeikiai 100 lt., Pasvalis 63 lt., Pilviškis 63 lt., Rokiškis 20 lt., Skuodas 7 lt., Šiauliai 324,50 lt., Šeduva 11 lt., Ukmergė 82,50 lt., Vilkaviškis 51,50 lt.

Prašom kuo greičiausiai atsilyginti.

Kiek Lietuvoj skautų? Skaučių: 2 skautininkės, 15 paskt. 35 vyr. skiltininkės, 45 skiltinink., 41 paskilt; I laipsnio — 20, II — 39, III — 314; 72 — trečio l. be įžodžio ir 149 kandidatės. Iš viso 730 skaučių.

Skautų: 4 vyr. skautininkai, 15 skautininkų, 20 paskaut., 37 vyr. skiltinink., 90 skilt., 80 paskilt; I laipsnio — 35 sk. II — 91, III — 614; 224 trečio laipsnio be įžodžio ir 423 kandidatai. Iš viso 1654 skautų.

Latvių skautų nakties iškila.

Bendrai visų: 4 vyr. skautin., 17 skautin., 35 pask., 72 vyr. skilt., 135 skiltin., 121 paskiltin. I laipsnio — 55, II — 130, III — 928; 296 trečio laipsnio be išodžio, 572 — kandidat. Iš viso: 2384 skautai.

Kėdainiečių Co. Trys Lukšio draugovės vyresnieji skautai, beieškodami mieste butą susitiko gatvėj. Ilgai negalvodami padarė ten pat posėdį ir sutarė: sudaryt trio korporaciją. Išsirinko gražioj vietelėj — prie didelio kalno ir sraunios Dotnuvėlės, vijokliais apaugusį, pusantro aukšto namuką ir ten įsitaiso gyvent. Būdami uolūs skautų įstatymui: „Nelauk iš kito nieko“, — parsiveža iš miško šakelių, įsitaiso šluotą, nusiperka bliūdą, primusą, mamos atveža lašinių, bulvių ir mūsų skautai „gyvuoja“. Šeiminkais, virėjais — patys; šeiminkės jiems nereik. Rytą mūsų skautai spiria kaldrą, šoka iš lovos ir pasismaginę, šniokšdami dumia į kalną aukštyn ir žemyn. Po to vienas pastvėręs kibirą bėga vandens, antras pučia primusą, trečias griebiasi už šluotos. Viskas kaip bežiūrint. Įėjęs į jų kambarį tuoj suprasi, kokių šeiminkų esama. Viskas savo vietoj. Ant sienų pakabinta įvairūs paveiksai, skautiški simboliai ir gražūs obalsiai. Įsi dėmėtinas prie pečiuko pakabintas obalsis — priminimas kepančiam blynus: „nepamiršk druskos!“. Gražu pažiūrėti, kaip gyvena skautai.

Svetys.

Skautai užsieny.

Kinų skautai, nežiūrėdami dabartinio priešingo nusistatymo prieš visa, kas svetima Kinijai, palaiiko kuo geriausius santykius su svetimtaučių skautais. Jie net suruošė mišriąją Didžiąją Stovyklą, per kurią rungtynėse laimėjo Sanchajaus miesto žydų skautų draugovė. Be ko kita kiniečiai skautai nevengia susitikti su svetimšaliais ir futbolo sporte; ir šiemet, kaip ir kasmet, įvyks futbolo rungtynės tarp kiniečių ir svetimšalių skautų, kurių didesniuose Kinijos miestuose yra labai daug.

Albanijos šalis dar tepradedą įžengti į civilizuo-ty Europos valstybių šeimą. Albanijoje dar ligi šiol visai nėra geležinkelių. Ir skautai pas juos dar tik tepradedami organizuoti. Nešėnai Albanijos skautų organizacija kreipėsi į Anglų skautų asociaciją, prašydama atsiųsti į Albaniją vieną skautininką, kuris galėtų per keturius ar penkius mėnesius padirbėti vietinių skautų tarpe ir padėti gerai suorganizuoti skautus Albanijoje.

Šveicarijoje, tarptautiniame skautų name ir žiemą esti labai daug lankytojų skautų iš įvairių Europos kraštų. Ten įvyksta visokios žiemos sezono rungtynės. Pastarąsias rungtynes laimėjo anglai.

Danijos skautai nutarė suruošti šią vasarą nuo liepos 31 iki rugpiūčio 14 d. antrąjį tarptautinį jūrų skautų suvažiavimą su rungtynėmis. Yra atsiųstas kvietimas ir Lietuvos Skautų Brolijai dalyvauti rengiamame suvažiavime.

Rumunijos skautų organizacija prašo gavusių bet kokį raštą iš pasivadinusio save skautininku Valerin Tabeica atsiųsti viską šiuo adresu. Profesor Constantin Nedelcu, Assosiatia Certasii Romaniei, Str. Latina 10, Bucarest, Romania.

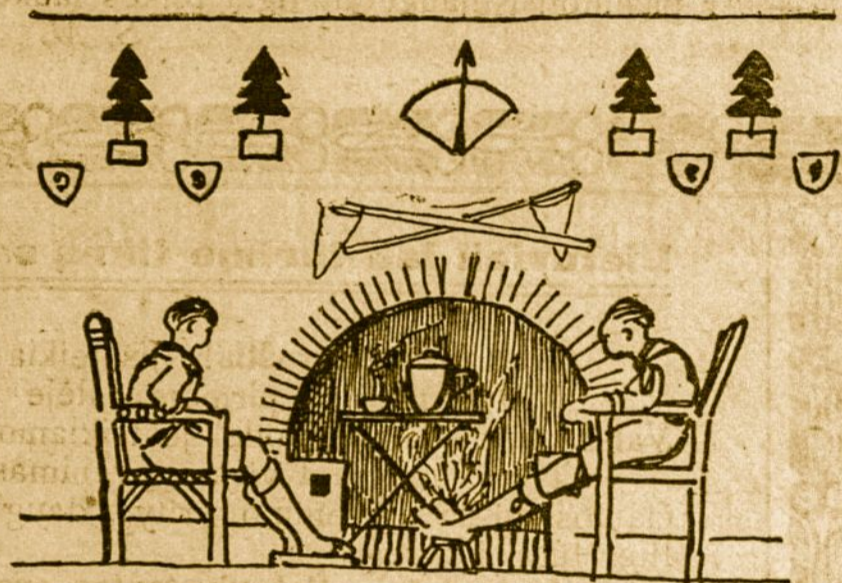
Amerika. Garbinga dovana „Nežinomam anglų boy-skautui“. Per paskutinį savo atsilankymą Amerikoje Baden-Pauelis, viso pasaulio skautų šefas,

pirmininkavo Amerikos skautų organizacijų konferencijoj Vašingtone. Dalyvaujant 800 atstovų Baden-Paueliui buvo įteikta bronzinė buivolo stovyla su parašu: „Nežinomam skautui už kasdienį sąžiningą atlikimą gerų darbų, kurių dėka skautybė rado plačią dirvą Amerikos Jungtinėse Valstybėse“.

Šio parašo kilmė tokia:

Vienas Čikagos turtuolis, misteris Bois'as, paklydo laike didelės ūkanos Londone. Jis veltui stengėsi atrasti kelią. Prie jo pribėgo berniukas ir, mandagiai atidavęs pagarbą, paklausė: „Pone, ar galiu aš jums kuo nors pagelbėti?“ Misteris Bois'as linksmai atsiliepė: „O taip, jaunasis žmogau! jūs tikrai padarysite gerą darbą, jei nuvesite mane į reikalingą man gatvę“. Berniukas vėl atidavė pagarbą ir paprašė amerikiečio jį sekti. Greitai misteris Bois'as surado reikalingą jam gatvę. Jis norėjo duoti patarnavusiam berniukui šilingą, bet tas atsakė: „Aš skautas! Skautai neima nieko už patarnavimus!“ Misteris Bois'as labai nusistebėjęs paklausė: „Ką tu sakai?“ Berniukas pakartojo ir pridėjo: „Nejaugi jūs nežinot kas yra skautai?“ — „Nežinau, bet norėčiau sužinoti“. Berniukas nuvedė jį pas Baden-Pauelį. To atsilankymo pasekmėmis buvo tai, kad misteris Bois'as nuvežė į tėvynę didelį krovinį knygų apie skautybę. Vašingtone jis su misteriu Livingstonu padėjo pamatą skautybei Jungtinėse Valstybėse. Misteris Livingstonas išbuvo ištisus penkiolika metų Amerikos skautų prezidentu.

„Lapinas“—V. K.

Skilčių gyvenimas.

Skilties šventė.

Kartą, nuėjęs į skilties sueigą, nugirdau „lapinų“ pageidavimą.

— Suruoškim savo šventę ir pakvieskim „meškas!“

Sumanymą priėmėm ir ėmėm ruoštis prie šventės.

Sekmadienį, kada pajutom „meškų kvapą“ — pusračiu išsirikiavom prieš duris ir, kada meškos priėjo, balsiai, tris kartus sušukom: — cha, cha, cha! Meškos atsiliepė taip pat savo šūkiu. Po to, mes ratu šokom savo lapinų šokį ir kada šokis pasibaigė, vyr. lapinas pasakė trumpą prakalbą į meškas. Kalba buvo tiek komiška, kad vos nenusitpom juokais. Po to, rodėm meškom savo „aukso knygą“ ir dainavom lapinų dainas. Paskiau kartu žaidėm žaidimus: „šepetį“, „žiužį“ ir „kalakutą“. Mūsų „meškos“ buvo tikros meškos ir už tai gaudavo gerų „kūlių“ į nugarą. Jie tai pastebėjo ir sa-

kė, kad užkviesią pas save mus ir parinksią tokių žaidimų, kad lapinai sugrišią visi be galvų. Mes juokėmės ir erzinom meškas. Gale mes parodėm savo gimnastiką, keletą piramidžių ir mažą sceną „kaip lapinai auklėja savo vaikus“. Po to, meškos padėjo už svetingumą už „kūlius“, kurių mes nesigailėjom, ir kvietė mus kitą sekmadienį pas save.

„Meškos“ nejudrios ir didelės flegmatikės, bet lapinai pamylėjo jas už atvirą širdį ir broliškumą.

Nuo šio karto meškos pasiliks geriausiais mūsų draugais. (Iš mano dienyno). 3 Lap.

Leidinėlis.

Mūsų skiltis išleido topografijos ir sutartinių skautų ženklų šapirografuotą leidinėlį. Leidinėlis nedidelis ir patogus nešioti kišenėje. Kaina 15 cnt. Galim gauti nusipirkti (H. Klovas. Šiauliai. Gimnazija).

Lapinų „žalčiai“.

Nekantrus skaitytojas.

- Kada gi jūs atsiųsit „Sk. Aidą“?!
- Tada, kada bus atlyginta už praeitą numerį...
- Ar pasiutot! Nejaugi taip ilgai reikės laukti?!

S. M.

Sumanus mokinys.

Mokyt. Ir vėl tu, Petriuk, nežinai pamokos! Parodyk, Jonuk, jam, kur yra Amerika.

Jonukas. — Štai!

Mokyt. (i Petriuką): — Tinginy! Pasakyk nors, kas pirmas atrado Amerika?

Petriukas (greitai): — Jonukas, ponas mokytojau! V.

Taupumas.

— Ar dažnai esti susirinkimai?

— Paskutinį kartą, rodosi, buvo... dar kai mano švarkas naujas atrodė.

— Taip senai?!

— O ne, praeitą sekmadienį. V.

Priežaščių priežastis.

Skiltininkas. — Kodel pavėlavai į sueigą?

Skautas. — Mat, pakely sutikau poną, kuris buvo pametęs du litu, ir man prisiėjo ilgą laiką ramiai išstovėti vietoj.

Skiltininkas. — Kaip tai?

Skautas. — Labai paprastai. Ponas ilgai ieškojo pinigą, o man teko palaukti, nes pinigas buvo kaip tik po mano koja. V.

Leidžia L. S. B. Vyr. Skautų Štabas.

Ats. Redaktorius — Iq. Tomašauskas.

Lietuviai! jau turime tikrą savo dienraštį

„LIETUVI“

„Lietuvis“ dienraštis! Jis teikia daugiausia žinių iš Lietuvos ir pasaulio

„Lietuviui“ rūpi pirmoje eilėje ne partijos, bet Lietuvių Tautos, Lietuvos Valstybės reikalai. Todėl jo teikiamos žinios yra bešališkiausios ir teisingiausios!

„Lietuviui“ rūpi visas gyvenimas visuose pareiškimuose, todėl jame nušviečiamos visos gyvenimo sritys, daug dėmesio kreipiama į mūsų kultūrą, meną, literatūrą, kūrybą.

„Lietuvis“ — lietuvių tautos organas. Todėl jame kiekvienas lietuvis ras atsiliepimą į savo skaudžiausias opas ir užuojautas.

„Lietuvis“ — rimčiausias ir gyviausias laikraštis, nes jo redakcija susideda iš senų prityrusių laikraštinių, jame bendradarbiauja daugelis rimčiausių mūsų rašytojų.

„Lietuvis“ pirmoje eilėje yra susirūpinęs parodyti Lietuvai ir pasauliui, kad ir Lietuvoje yra galimas kultūringas laikraštis. Todėl „Lietuvis“ teskelbia teisybę, rašo apie darbus iš žygių, neniekindamas atskirų žmonių garbės, neskelbdamas prasimanymų, nešmeiždamas.

„Lietuvi“ užsisakyti yra kiekvieno Lietuvos ne tik pareiga, bet gyviausias reikalas, nes

„Lietuvis“ — lietuviui yra duona kasdieninė, kuri ir pastiprina, ir padeda kovoti dėl savo ir Lietuvos gerovės.

Visi patys skaitykime ir kitus raginkime skaityti „Lietuvi“.

„Lietuvis“ galima užsakyti šiomis sąlygomis:

KAINA metams—50 lt., pusei metų—25 lt., mėnesiui—5 lt., atskiras numeris 30 centų.

Pristatant į namus metams 62 lt., mėn.—6 lt. Užsieniuose metams 108 lt. mėn. 10 lt.

Adresas: Kaunas, Vasario 16 d. g. Nr. 2, „Lietuvio“ Administracija. Tel. 14-14.

Dar galima gauti

1922—1923 m. m.

„Skauto“ komplektų.

Visiems skiltininkams ir skautininkams ypatingai svarbu jie įgyti, nes „Skautė“ ras daug naudingų žinių, nurodymų veikimui ir patarimų nelengvam skautų vadovo darbui.

Naudokitės proga! Kiek vėliau „Skauto“ komplektų jau sunku bus gauti!

Komplekto kaina (su prisijuntimu) 3¹/₂ lt. 50 ct.

„Skautų Aido“
administracija.

III METAI

III METAI

LIETUVOS KARININKŲ LAIKRAŠTIS

„KARDAS“

Eina kiekvieno mėnesio 10, 20 ir 30 d.

LEIDŽIA KARO MOKSLO DRAUGIJA.

„KARDAS“ rašo aktualiais krašto gynimo, kariuomenės, karininkų, šaulių reikalais; deda karo politikos apžvalgas, plačiai informuoja apie mūsų ir kitų valstybių kariškių gyvenimą. Laikraštis iliustruotas, 16 psl. Išrašinėkite „Kardą“ į visas skaityklas ir knygynus.

Prenumeratos kaina 1927 metams:

Lietuvoje (taip pat Estijoje, Latvijoje ir Vokietijoje) kainuoja: metams—36 lt.,
1/2 metų—18 lt., 3 mėn.—9 lt., 1 mėn.—3 lt. Atsk. Nr. 1 lt.

Užsieny metams 60 lt., pusei metų—30 lt., 1 mėn.—5 lt.

Redakcijos ir administracijos adresas: **Kaunas, Nepriklausomybės aikštė 34/2 Nr.** (prie Karo Mokslo Valdybos)

LIETUVIAI!

Visi, nori turėti namie tikros tiesos lietuvišką žodį skaitykite Lietuvos šaulių nepartinį laikraštį

„TRIMITAS“

„Trimitas“ eina kas savaitė 32 pusl., knygos formato, gausiai iliustruotas, spausdintas geram popieržje.

„Trimitas“ deda daugybę žinių iš Lietuvos ir viso pasaulio, eilių, beletristiškų kūrinių, įvairiausių kiekvienam naudingų, populiariai moksliskų ir kitokių straipsnių, rašo apie Lietuvos svarbiuosius gyvenimo reikalus, valdžios darbus ir t.t., visados stovėdamas mūsų tėvynės reikalų sargyboje.

Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje ir Vokietijoje „Trimitas“ kainuoja metams 24 lt., pusmečiui 12 lt., trims mėnesiams 6 lt.

Užsieny 30 litų metams.

Visi prenumeratoriai gaus dovanų knygomis. Smulkiau apie dovanas parašyta „Trimite“.

Platintojai, surinkę 5 naujus prenumeratorius ir prisiuntę už juos pinigus, šeštąjį egzempliorių tokiam pat laikui gauna veltui.

Prisiuntus pašto ženklus ir adresą, vienas „Trimito“ numeris siunčiama susipažinti veltui.

Adresas: „Trimito“ administracija, Laisvės Alėja 20 nr. Kaune.

Lietuvos skaute,

kiekvienas, kas nori turėti ryšių su mūsų Tėvynės gynėjais, kiekvienas kam rūpi Vilniaus atvadavimas, privalo užsisakyti karių laikraštį

„KARI“

„Kario“ kaina metams 15 litų, pusmečiui 8 litai, 1 mėn. 1 lit. 50 cent.

Užsieny — 25 litai.

„Karys“ savo metiniams prenumeratoriams duoda gražią dovaną —
kalendorių,

„Kario“ adresas: Kaunas, Nepriklausomybės aikštė. „Kario“ Redakcija.

Gyvenimas pilnas netikėtų atsitikimų, nepaprastų naujienų. Be laikraščio apsieiti jokių būdu nebe-galima. Kam skaityti bet kokie laikraščiai, jeigu yra geras, sodžiui skiriamas tautinės krypties savaitinis laikraštis.

TAUTININKŲ BALSAS

„Tautininkų Balsas“ pirmučiausia rūpinasi apšviesti sodžių tautiškai, kultūriškai ir politiškai.
„Tautininkų Balsas“ geriausia įvertina kiekvieną įvykį, teisingiausiai aprašo valdžios darbus ir krašto reikalus.

Kam rūpi mūsų krašto šviesesnės dienos, nepamirškite „TAUTININKŲ BALSO“.

„Tautininkų Balso“ kaina:

metams	12 litų
6 mėn.	7 „
3 „	4 „

„Tautininkų Balso“ redakcija ir administr.:
KAUNAS, Vasario 16 d. g. 2 Nr. Koperacijos
Rūmai II aukštas. :-: Tel. 14-14.

Stovykla!

Visi jos laukia. Bet ar visi praktiškai ruošiasi stovyklauti? Ar visi įsigijo

Palapines?

Neužmirškite, kad geriausias, patogiausias, pigiausias galima užsisakyti **Siauliuose**, Lapi-nų dr-vėje (**V. Zubovui**, Gimnazija VII kl. m.)

I rūšies pal. Aukšt. — 1,5 mtr.; pagrin. — 250×250 mtr.; sienų aukšt. — 30–60 cnt.; įėjimai iš abiejų galų. *Kaina:* užsis. vieną — 90 lt.; dvi — 170 lt.; tris — 250 lt.

II rūšies pal. Aukšt. 1,5 mtr.; pagrin. — 1,70×170 mtr.; sienų aukšt. — 30–60 cnt.; be rėmų. Įėjimas iš vieno galo. *Kaina:* užsis. vieną — 60 lt.; dvi — 115 lt.; tris — 170 l.

Skautai!

Skaitykite ir platinkite visuomenėje vie-nintėlę skautų propagandinę knygutę

P. Jurgelevičiaus

Lietuvos ateitis

32 pusl. su 3 paveiksl. *K a i n a* skautams — 80 cn., neskautams — 90 cn.

Skautų draugovės už šios knygelės pla-tinimą gaus gero pelno ir tuo būdu galės pagerinti savo piniginius reikalus vasaros iškilų ir stovyklų akivaizdoje!

Tad, kuo greičiau skubėkite gauti minėtų knygelių.

Tuo reikalu kreiptis į

„Skautų Aido“ administraciją
(Kaunas, Laisvės Al. 20).